

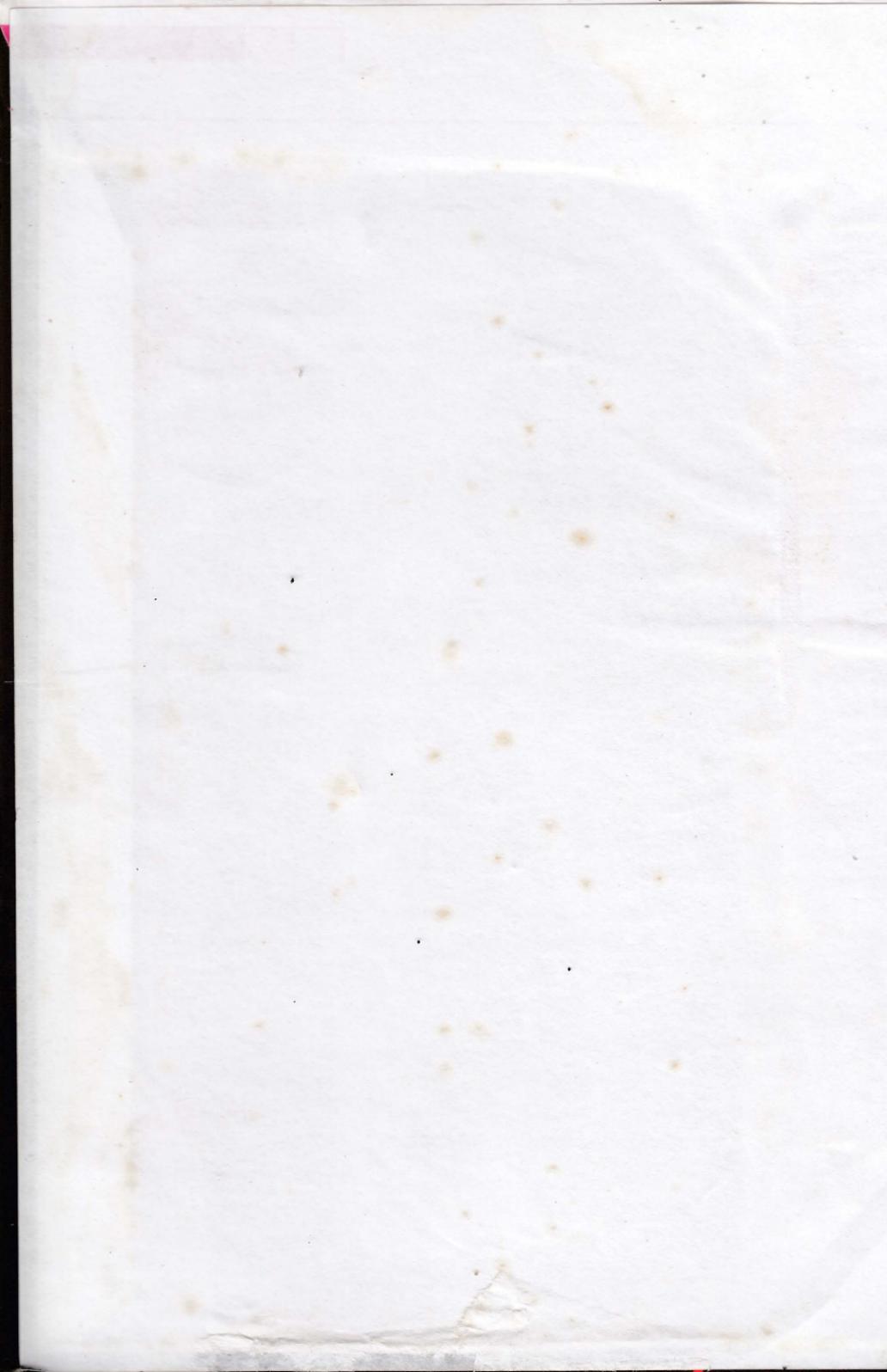
கேட்குமாய்ப்பூர்
குட்பீகுதுரர சிங்கரரரரர்

இந்தப்
புகழைப்
புகழ்க்கும்

கவி மலர்ச்சி

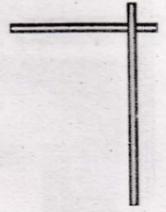

குருமுதைய்யூர்
குமுதேய்யூர் அங்குரன்

இந்தப் பூக்களும் மணக்கும்
கவி மலர்கள்

வெளியீடு:
குமுதேய்யூர் - சன்மார்த்தகசபை

நூல் : இந்தப் பூக்களும் மணக்கும்
Book : Inthappookkalum manakkum

முதற்பதிப்பு : 2005, ஐப்பசி
First Edition : 2005, October

பதிப்புரிமை : நூலாசிரியர்
Roality : Author

வெளியீடு : குரும்பசிட்டி - சன்மார்க்கசபை
Publishers : Kurumbasitty - Sanmarkkasabi

வடிவமைப்பு : உதயா கிரியேசன்ஸ்
Type setting : Uthayaa Creations

அச்சாக்கம் : ஆதவன் அச்சகம்
Printing : Athavan Printers

பக்கங்கள் : 100
Pages : 100

மலர் விலை : உரூபா 200.00
Price : Rs 200.00

என் மண்ணின் கலைத் தோட்டத்தில்

இவர்கள் மலர்கள் நான் மொட்டு

முனைவர் நா. பொன்னையா

இ. சீ. கமணி கனகசெந்திரநாதன்

கனகசெந்திரன் ஆ. தம்பித்திரை

வெற்றிமணி மு. க. சுப்பிரமணியம்

கலைப்பேரரசு ஏ. ரீ. பொன்னுத்திரை

கவிஞர் வி. கந்தவனம்

கலைஞர் செல்வரத்தினம்

ஆவனஞ்சலி சி. கனகராஜன்

எழுத்தாளர். மு. திருநாவுக்கரசு

அதிபர். ஆ. சீ. நடராஜர்

கலாநதி. மு. க. சீ. வகுமாரன்

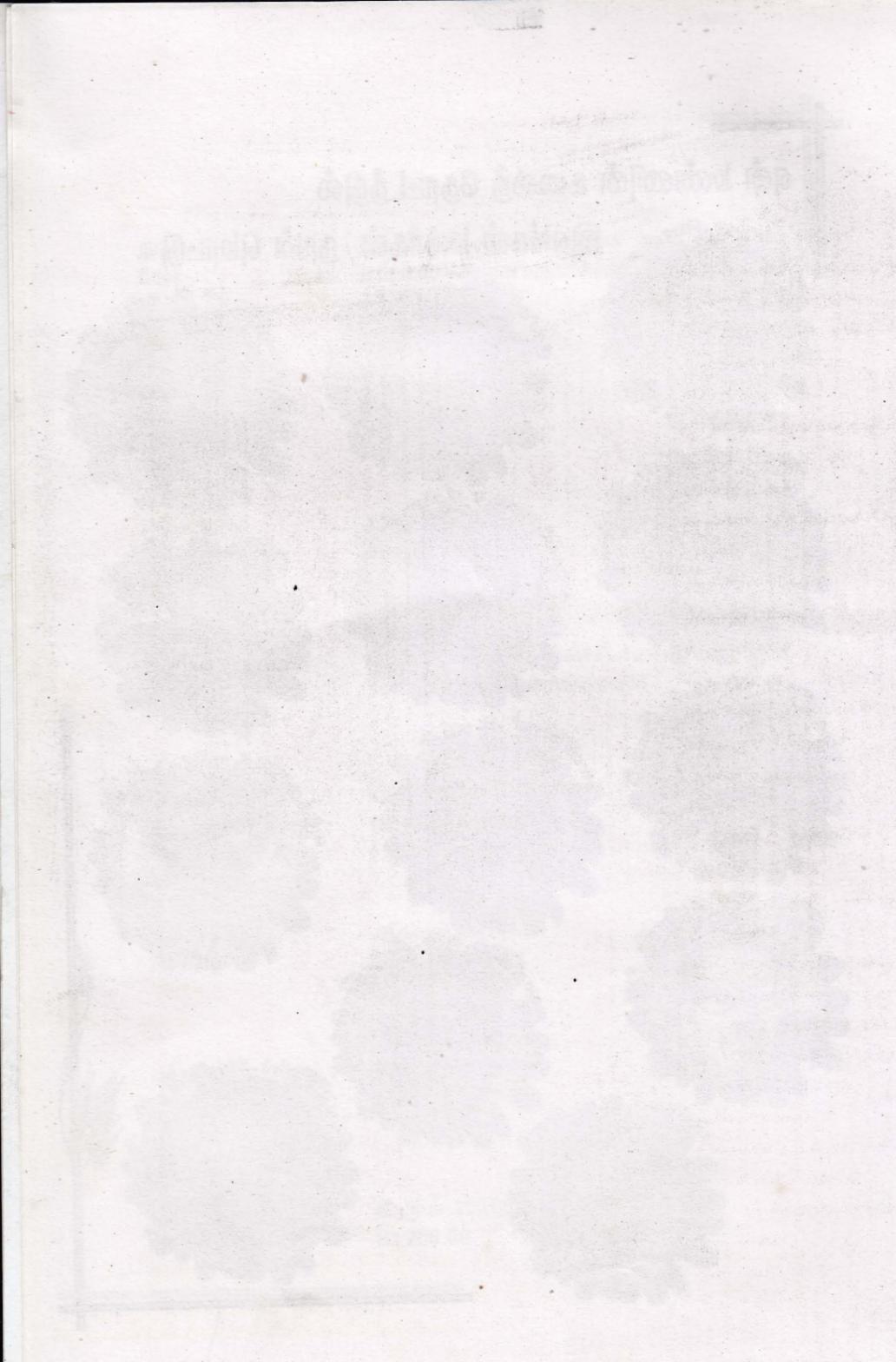

பண்டிதர். வ. நடராஜர்

எழுத்தாளர். வேல் அமுதன்

இன்னுரை

பண்டிதர் ச.வே.பஞ்சாட்சரம்

கதைகள். நொடிகள். பாட்டுக்களைக் கேட்பதிலும். பாடுவதிலும் பித்துடையவனாகவே ஒவ்வொரு பிள்ளையும் காணப்படுவது வழக்கம். கதையோடும் பாட்டோடும் வளர்ந்து. பள்ளி சென்று. கற்றலூக்கங் கொண்ட தன்னை ஒத்த மாணவர் வட்டத்தில் சேர்ந்து வளரும்போது. கதைகள் பாடல்களை செவிமடுப்பதோடு. எழுத்துவடிவிலும் அவற்றைக் கற்கும் தூண்டலையும். வாய்ப்பினையும் அவன் பெற்றுவிடுகிறான். கல்விவசதி வாய்க்காத நிலைகளில் கல்லாத தன்னையொத்த வயதினர் குழுவில் ஒருவன் சேரும்போது. அக்குழலில் இருந்து அவனுக்குக் கிடைக்கக்கூடிய கொச்சை. குறட் கதைகள். சினிமாப்பாடல்கள் போன்றவற்றைக் கேட்டனுபவிப்பதன் மூலம். தன்க் கதை. பாட்டுக்கேட்கும் தாகத்தைத் தணித்துக்கொள்கிறான். இன்று கிணற்றடி வம்பர் மகாசபையினராகவும். ஆலடி. அரசடி. பலாநிழல். அரட்டையரங்கத்தினராகவும். முச்சந்தி மூதாளர்களாகவும் பெருகி இருப்பவர்கள் இந்த வகையில் உற்பத்தியானவர்களே.

சமூகத்தில் எழுத்தறிவு. படிப்பறிவு பரவலாக்கப்படாதிருந்த முந்தைய காலங்களில். இவ்வகையுள் அடங்கிய பாமரத் தொழிலாளர் சமூகங்களின் இலக்கிய இரசனை வெளிப்பாடுகளே அவர்கள் மத்தியில் அன்றெல்லாம்

எழுந்து நிலவிய கிராமியப்பாடல்களும். கதை. கூத்து வகைகளுமாகும். எனவே இலக்கிய இரசனை என்பது அனைத்து மனித நெஞ்சங்களுக்கும் உரிய இயல்பாகவே கருதப்பட வேண்டும்.

இலக்கிய நூல்களோடு நெருக்கமாக உறவாடும் இரசிகர்களிற் பலர். இலக்கியப் படைப்பாற்றல் தம்மிடம் இருப்பதை தற்செயலாக வேலும் உணர்ந்துகொள்ள நேர்ந்து. உற்சாகத்தோடு எழுத்து முயற்சியில் இறங்கிச் சிறந்த இலக்கியங்களைப் படைத்து வெளிவரச் செய்கின்றனர். இலக்கிய இரசிகர்களின் அங்கிகாரம் கிடைக்கும் பட்சத்தில் தொடர்ந்தும் எழுதி வருகின்றனர். இந்தவகையில் குறிப்பிடத்தக்க அளவு கவிதை இரசிகர்களின் அங்கிகாரத்தைத் தேடிக்கொண்டவர் குரும்பையூர் தம்பித்துரை ஐங்கரன் என்னும் இளங்கவிஞர்.

இசைவான மண்வளமும். புறச்சூழலும் பயிரின் செழுமைக்கு உதவுவது போல. செல்வன் ஐங்கரனின் குடும்பத்துக் கல்விச்சூழலும். இலக்கியச் செயற்பாட்டில் ஊறி உருவேறி நிற்கும் குரும்பசிட்டி கிராமச் சூழலும் அந்த வளமான பிறந்த மண்ணின் சுலந்தங்களைத். தூடிப்புமிக்க இந்த இளைய நெஞ்சிலும் அவர் அறியாமலும் யாரும் அறியாமலும் செறிய விட்டிருப்பது தெரிகிறது. குரும்பசிட்டிக் கிராமம் கற்றவர்கள். கலைஞர்கள் மயமானது. கற்றவர்களைக் கனம் பண்ணி. கற்றவர் வழிகாட்டலில் பொதுப்பணிகளைச் செயற்படுத்தும் தனவந்தர்களைக் கொண்டது. அதனால் பணக்காரன் காட்டும் வழியில் படித்தவர்களும் சுயநலம் கருதி நடந்து. தம் கிராமத்தை படுகுழியில் வீழ்த்திக் கொள்ளும் பரிதாப நிலை அங்கில்லை. ஈழத்து நவீன இலக்கிய வளர்ச்சிக்கு வித்திட்டுக் கனிசூழல்க வைத்த ஈழகேசரி என்ற இலக்கிய ஏட்டினைப் பல ஆண்டுகளாக வெளியிட்டுவந்த ஈழகேசரி பொன்னையா என்னும் பெருநிதிச்செல்வரை. அவரை நற்பணியில் ஊக்கிய பண்டிதர் வ.நடராசன். இரசிகமணி கனகசெந்திநாதன். கலைப்பேரரசு ஏ.ரி பொன்னுத்துரை முதலான குரும்பசிட்டி சன்மார்க்கசபைக் கல்விமாதங்களை. மேலும் மாமனிதர் கலைஞானி. ஆவணஞானி. கனகரத்தினம். கவிஞர் வி.கந்தவனம். கலாகேசரி ஆ.தம்பித்துரை. தினக்குரல் ஆ.சி.நடராசா. வெற்றிமணி இதழாசிரியர் போன்ற

உன்னதமான கலை இலக்கியப்பணியாளர்களை உற்பத்தி செய்து வந்துள்ள கிராமம் குரும்பசிட்டி. சுண்ணாகம் திருமகள் அழுத்தகம் மூலம் இலக்கிய மஞ்சரி, பாலபோதினி வரிசை போன்ற பாடநூல்களை இலங்கை முழுவதற்கும் வழங்கி வந்ததும் குரும்பசிட்டி கிராமத்தின் மறக்கமுடியாத தமிழ்ப்பணியாகும்.

இத்தகைய இலக்கியச் சூழலால் வளர்த்தெடுக்கப்பட்டு மண்கொள்ளைக்கு தம்தாய் மண்ணையும் பறிகொடுத்து, உள் நாட்டுள்ளும், வெளிநாடுகளிலும் புலம் பெயர்ந்து உறையவேண்டியுள்ள தலைவிதிக்கு ஆளாகி வவுனியா நகரில் இன்று வசித்து வருபவர்களில் ஒருவர் ஐங்கரன்.

ஐங்கரன் போராலும் குழம்பி, சமாதானத்தாலும் குழம்பித் தலையைப்பிய்துக்கொள்ளும் ஒரு சமூகத்தின் அங்கத்தவன். அழியாத மனவடுக்களை ஆழம் ஆழமாகக் கீறிப்பார்க்கும் ஒரு காலநிலையில் தியங்கி நிற்கும் ஈழத்தமிழ் சமூகத்தில் வாழும் நிர்ப்பந்தத்தில் உள்ள உறுப்பினர். கிராமிய மரபுகளில், தமிழ்ப்பண்பாட்டு மரபுகளில் ஊறிய இளைஞன். அதிலும் படைப்பாற்றல் கருவிலே திருவாய் அமைந்த கவிதையாளன் யாத்துள்ள இந்த முப்பத்து நான்கு கவிதைகளும் காலத்தின் கோலங்களை பிரதிபலிப்பது புதுமையன்று. காலத்தின் கோலங்களில் நிழல் கூடப்படாதவாறு, அவதானமாக, கற்பனாவாதப் போக்கில் கெட்டித்தனமாக எழுத்தாளர் பலர்இன்று எழுதிக் கொண்டிருப்பதுதான் உண்மையில் புதினம். ஐங்கரன் கவிதைகளில் உள்ள வீச்சு அவரை ஓர் ஆரம்ப எழுத்தாளர் என்று அடையாளம் காட்டுவதற்குப்பதில் தேர்ந்த எழுத்தாளர் என்றே இனங்காட்டுகிறது. யதார்த்த நிலையை நடுநிலையோடு, தரிசித்து, நிதானித்துக்கொண்டு, சமூகப்பின்னடைவுகளை, அவற்றின் மூலகாரணங்களைக்கண்டறிந்து, அவற்றைக் களைந்தெறிய உதவும், ஊக்கும், உந்திநிற்கும் உணர்வுகளைச், சிந்தனைகளைச் சமூகத்தில் விதைப்பவனே உன்னதமான படைப்பாளி. மக்கள் இலக்கியப்பிரம்மா! இது மனச்சாட்சியுள்ள பொறுப்புணர்ச்சியுள்ள எவரும் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டிய உண்மை. இந்த உண்மையை உள்வாங்கி எழுந்தவையாக இத்தெகுதியில் பலபாடல்கள் விளங்குகின்றன.

“தொலைந்து போகும் வெளிநாடு”. “சரித்திரங்கள் பேசின”. “தேசத்தைத் தெரியுமா?”. “நினைத்துப்பார்”. “நரகத்தில் ஓர் இரவு” போன்றவை இதற்குச்சிறந்த உதாரணங்கள். மேலும் பெண்ணுரிமை. காதல். தத்துவம். சமூகச்சீரழிவுகள் பற்றியும். கடவுள் நம்பிக்கை. நீதி என்பன பற்றியும் எழுதப்பட்ட கவிதைகள் இத்தொகுதியில் இடம்பெற்றுள்ளன. இனி இவரது கவிதைகளின் உருவம் பற்றிப்பார்ப்போம். ஈழத்துக்கவிதை உலகம் இருவேறு கருத்து நிலையினரைக் கொண்டு நிற்கிறது. மரபுக்கவிதைகள் வெறும் சந்தம். யாப்போசைகள் என்பவற்றைக் கொண்ட சத்த வெடிகள். அவற்றைத் தூக்கி மூலையில் போடுங்கள் என்பது ஒரு கருத்துநிலை. மற்றையது. செவிக்கின்பம் பயக்கும் சொல்லமூகு, ஓசைநுட்பம் அமையாமல், வெறும் வசனங்களை முறித்து அடுக்கிவிட்டு இது கவிதை என்கிறார்களே! இன்று தமிழில் கவிதை எழுதாதவர்களே இல்லை!

இதனால் இன்று தமிழர் எல்லோரும் கவிஞர்களே! என்று பரிகாசம் பண்ணும் கருத்துநிலை. ஆனால் ஐங்கரன் மரபுக்கவிதை. புதுக்கவிதை என்ற இந்த இரண்டுமே தேவையானவைதாம். இலக்கிய இன்பம் தரவல்லவைதாம் என்று நாம் மெய்மறந்து கூறிநிற்க வைக்கிறார் தம் இருவகைக் கவிதைகளின் மூலம்! ஆம்! மரபுக் கவிதையின் சுவை பிலிற்றும் அவரது கவிதைகளில் மாதிரிக்கு ஒன்று :

காற்றோடு கலக்கட்டும் புதுக்கீதங்கள்!
 களிப்பாலே மறையட்டும் மனச்சேதங்கள்!
 சேற்றின் மேல் விளையட்டும் நெல்முத்துக்கள்!
 செழிக்கட்டும் ஈழத்து சேய்ச் செல்வங்கள்!
 ஊற்றாக உருவாகும் புதுவாழ்விலே
 உதிக்கட்டும் விடிவெள்ளி மனம் போலவே!

“மலராதோ புது வாழ்வு” என்னும் மரபுக் கவிதையில் இடம் பெற்றுள்ள இவரது ஒரு விருத்தம் இது
 இதே போலப் புதுக் கவிதையையும் “ஆஹா!” என்று இரசிகள் மனம் சிலிர்க்கும்படி புனைய முடியும் என்பதனை உறுதிப்படுத்துகின்றன இத்தொகுதியில் இடம் பெற்றுள்ள பல புதுக்கவிதைகள்.

வரலாற்று முக்கியத்துவம் வாய்ந்த செம்மணியூடான (1995)

இடப்பெயர்வைப் படம் பிடிக்கும் "நரகத்தில் ஓர் இரவு" என்ற கவிதைகளில் சில வரிகள் இதோ:

ஊர்முழுதும்
நடுத்தெருவில்!
யாருக்கு
யார் உதவி?

.....
மழைநீரைக்
குடையாலே
குடிக்கின்ற வாழ்க்கையும்

.....
முழுமழையில் நனைந்தமையால்
அழுத கண்ணீர் தெரியவில்லை!

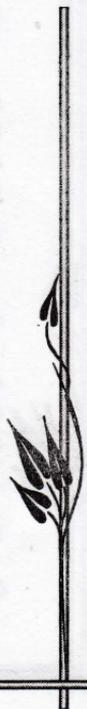
.....
குட்டிநாய்
பெட்டியில் இருந்தபடி
எட்டிஎட்டிப் பார்க்கிறது!
விலங்குகளுக்கு
விளங்கவில்லை
யார் விலங்குகளென்று

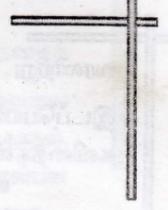
.....
சரித்திரத்தில் இடம்பிடிக்கும்
சாதனைக்கனவுகளை
கமக்கின்ற
இளமனங்கள்.
பாவம்

சாமான்கள் சுமந்துகொண்டு
களையிழந்து
கல்வியிழந்து

.....
வாழும்போது
வர்க்கங்கள்!
ஓடும்போது
ஒன்றுமில்லை!
வைத்தியரும்
வயலுக்குள்தான்!
விரிவுரையாளரும்
வீதியில் தான்

.....

பணத்திமிரில் இருந்தவர்கள்.
பண்பிழந்து வாழ்ந்தவர்கள்.
நான் என்று நினைத்தவர்கள்.
நடுத்தெருவில் நின்றபோது
வீண் இந்த வாழ்க்கையென்று .....

மேலும் "கிறுக்கியதில் பொறுக்கியது" என்ற கவித் துணிக்கைகளில்
சில உதாரணங்கள்:

மின்னல்

விதி எழுதும் இறைவன்
புதுப்பேனா வாங்கியதால்
ஷான் தாளில்
இப்படி ஒரு கிறுக்கல்

உண்மை

கரும் இருட்டால்
கண் முடியாத
மின்மினி!

தாமதம்

இன்னுமோர் இராமாயணம்
இலக்கையில் நடந்தால்
இவர்கள் தீர்வுத்திட்டம் வருமுன்
பரதன் தீக்குளித்து விடுவான்!

நொலைக்காட்சி. வானொலி போன்ற கவர்ச்சிக்கன்னிகளின்
முழுவிச்சான வலைவிச்சையும் கடந்து. இன்னும் நம் மத்தியிலும்
உயிர் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கும் வாசிப்புப் பழக்கத்திற்குக்
தெம்பூட்டும் பணியில் கவிஞர் ஐங்கரனின் எளிமையும்
கலைத்தன்மையும் மிளிரும் இத்தொகுதிக்கவிதைகள் நிச்சயம்
உதவி நிற்குமென நம்புகிறேன்.

என் மாணவரான இக்கவிஞர் இன்னும் ஆழ்ந்த, அகன்ற நுண்ணிய
புலமை பெற்றுத் தமிழின் செழுமை, சிரஞ்சீவித்துவத்திற்கு வலு
சேர்க்க வேண்டுமென வாழ்த்தி அமைகிறேன்.

"சீவபுரம்"

கிணுவில் மேற்கு

கிணுவில்

14.09.2005

ச.வே.பஞ்சாட்சரம்

வரலாற்றுரை

கவிமாமணி அகலங்கன்

“கவிதை கலைகளின் அரசி” என்பவர் மேனாட்டு அறிஞர். குரும்பையூர் தம்பித்துரை ஐங்கரன் அவர்கள் கலைகளின் அரசியாம் கவிதையின் மேல் காதல் அதிகம் கொண்டவர். இவரது கணினிபற்றிய கவிதை ஒன்றை இலங்கை வானொலியில் கவிதைக் கலசம் நிகழ்ச்சியை நான் நடாத்திக் கொண்டிருந்த போது ஒலிக்கச் செய்தேன்.

அப்போது இவரோடு எனக்கு நேரடி அறிமுகம் இல்லை. பின்பு இவ்வாண்டில் (2005) கனாமிப் பேரலை அனர்த்தத்தைப் பொங்கலன்று திரு.பா.பகீரதன் அவர்களின் முயற்சியால் ஒளிபரப்பு மூலம் வெளிக் கொண்டாந்த போது என் தலைமையில் இவர் கவி படித்தார். பின் கவியரங்கிலும் கலந்து கொண்டார். “கனாமிப் பேரலையே” என்ற கவியரங்கு நூலிலும் அவரது கவிதை இடம் பெற்றது.

திரு.ஐங்கரன் தனது கவிதைகளைத் தொகுத்து இந்தப் பூக்களும் மணக்கும் என்ற தலைப்பில் நூலாக்குவதறிந்து மகிழ்ச்சியடைகின்றேன். இன்று வடக்குக் கிழக்கு மாகாணத்தில் கவிதைத் தொகுப்புக்களே அதிகம் வெளிவருகின்றன. அவற்றில் பல வெளிவந்த வேகத்திலேயே காணாமற் போய் விடுகின்றன. நிலைத்து நிற்கக்கூடிய கவிதைத் தொகுப்புகளுள் ஒன்றாக இத்தொகுப்பு இருக்கவேண்டுமென்பது எனது விருப்பம்.

சமூக உணர்வும் கவியாக்கத்திறனும் மிக்க ஐங்கரனின் கவிதைத் தொகுப்பு சிறப்புற்று நிலைத்து நிற்க வாழ்த்துக்கள்.

அகலங்கன்

90, திருநாவற்குளம்

வவுனியா

23-09-2005

வெளியீடுரை

குரும்பசிட்டி இலக்கியப் பாரம்பரியத்தின் மூன்றாவது தலைமுறையைப் பிரதிநிதித்துவப் படுத்தும் எம் மண்ணின் மைந்தனும். இளம் கவிஞருமான தம்பித்துரை ஐங்கரனின் “இந்தப் பூக்களும் மணக்கும்” என்ற கவிதைத் தொகுப்பை வெளியீட்டு வைப்பதில் சன்மார்க்கசபை மட்டற்ற மகிழ்ச்சியடைகின்றது.

குரும்பசிட்டி மண்ணை சிதைத்து சின்னாபின்னமுற்று அதன் இருப்பே அழிக்கப்பட்டுள்ள நிலையில் எம் மூத்தவர்கள் தாபித்து வைத்த எம்மண்ணிற்கு உரிய பல்துறைப் பாரம்பரியங்களிலும் எமது இளையதலைமுறை ஆர்வம் கொண்டுள்ளமை மேலும் எமக்கு பெருமையளிக்கின்றது.

எமது சபையின் கலை, இலக்கிய நடவடிக்கைகளில் சிறுவயது முதலே தன்னை இணைத்துக்கொண்டு செயற்படும் ஐங்கரனின் கலை, இலக்கியப்பணிகள் தொடர வாழ்த்துவதுடன், அவரின் இம்முயற்சிக்கு உங்கள் ஆதரவை வேண்டி நிற்கின்றோம்.

குரும்பசிட்டி,
தெல்லிப்பளை.
09.09.2005.

சன்மார்க்கசபை

என்னுரை

ஒவ்வொரு மனிதனுக்குள்ளும் ஒரு இலக்கியம் இருக்கின்றது. ஆனால் அவை ஓர் இலக்கணத்துக்குள் அமைய வேண்டும் என்கின்ற போது தான் சில வேளைகளில் அவைகள் வெளிவராமல் அவர்களுக்குள்ளேயே அடங்கிவிடுகின்றன. அவ்வாறு தான் என் இலக்கிய உணர்வும் சிறு பிள்ளைப் பருவத்தில் இருந்தே உந்தத் தொடங்கியது. ஆனால் என் இலக்கிய உணர்வோட்டத்திற்கு படிப்படியாக பல பாதைகள் கதவு திறந்ததால் என்னால் வெளிவர முடிந்தது.

அதிலும் முக்கியமாக என் மண். ஆம் குரும்பசிட்டி என்பது குறிப்பிடத்தக்க கலை. இலக்கியப் பாரம்பரியத்தை கொண்டமைந்த ஊர். பல காத்திரமான கனவான்களை வளர்த்து வாழ்ந்த மண். ஆகவே அம் மண்ணுக்குரிய இலக்கிய ஆர்வம் எனக்குள்ளும் கடர்விட்டது. அங்கேயுள்ள பல மேடைகள் எனக்கு களம் அமைத்து தந்தன. கைபிடித்து கூட்டிச் சென்றன. அதனால் தான் என் பேருக்கு முன்னால் ஊரைப் போட்டு நான் பெருமையடைகின்றேன்.

இன்னும் எனது பாடசாலைக் காலங்கள் என் கவித்துவத்துக்கு கீரிடம் குட்டின. எந்தப் பாடசாலை நிகழ்வுகளிலும் என் இலக்கியப் பங்கு ஏதோ ஒரு வடிவில் பரிணமித்தது. கவிதையாக, நாடகமாக, வில்லிசையாக, கூத்தாக, பட்டிமன்றமாக எனக்கு கிடைத்த வாய்ப்புகளை சரியான முறையில் பயன்படுத்தி இலக்கியப் பாடசாலையாகவும் பயன்பெற்றேன். அதற்கு அவ்வேளையில் ஆக்கமும் ஊக்கமும் தந்த அதிபர், ஆசிரியர்கள் என்றும் என் இதயத்தில் இருப்பவர்கள்.

எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக என் அன்புக்கும் மதிப்புக்கும் உரிய ஆசான் பண்டிதர் சா.வே பஞ்சாட்சரம் அவர்கள். இலக்கியமாகவே வாழ்கின்ற ஒருவர். அவரிடம் கற்ற காலங்களே கவிதைகள் தான். பிரத்தியேகமாக அவரிடம் தமிழ் கற்கின்ற பாக்கியம் எனக்கு கிடைத்தது. இரவு நேர வகுப்புகளிற்கே சென்றேன். அந்த "ஜாம்" போத்தல் விளக்குகளில் தமிழ், இலக்கியம், கவிதை என்று பல விடயங்களிற்கு விளக்கங்கள் கிடைத்தன.

நாகரீக வளர்ச்சியில் நாம் பெற்றதை விட, அந்த நலிந்த சூழலில் பெற்றவைகள் வித்தியாசமானவை, விலைமதிப்பற்றவை.

என் ஆக்கங்கள் ஆங்காங்கே பல இடங்களில் அச்சேறியிருந்தாலும் அதற்காக நான் பெரிதாக முயற்சி எடுக்கவில்லை என்பதே உண்மை. இத் தொகுப்புக்கூட எப்போதோ அரங்கு கண்டிருக்க வேண்டியது ஆனால் இப்போது தான் கைகூடியுள்ளது.

ஆனாலும் அதில்க் கூட ஒரு சில காரணங்கள் இருக்கின்றன. நான் எழுதுவது கவிதை தானா? என்பதைக் கவனிப்பதில் மிகவும் கவனமாக இருந்தேன். என் கவிதைகளுக்கு என்னிடமே அங்கீகாரம் தேடினேன். என் கவித் தொகுப்பு ஒன்றும் வெளிவராமலேயே கவிஞன் என்கின்ற கலை முகவரியை பெற்றுக் கொண்டேன். என் காத்திருப்புக்கு காரணங்கள் இவையாகவும் இருந்தமையால் இன்று ஒரு காத்திரமான கவித் தொகுப்பை என்னால் பிரசவிக்க கூடியதாக இருந்திருக்கிறது என நினைக்கின்றேன். '

இந்த வேளையில் இன்னுமொன்று சொல்லியாக வேண்டும். வன்னிமண் வளமான ஒரு கள நிலையை என் கவித்துறைக்கு வழங்கியது என்றால் மிகையல்ல. கவிஞனாக என்னை அடையாளங்காட்டிய மேடைகள் இங்கே கணக்கில்லை. அத்தோடு இங்கு நடைபெறுகின்ற கலை இலக்கிய நிகழ்வுகள், மூதறிஞர்களின் சந்திப்புக்கள், நான் பணிபுரிகின்ற வைப்பிரகாச மகலீர் கல்லூரியில் கலை, இலக்கியம் சார்ந்தவையாக எனக்கு வழங்கப்படுகின்ற வாய்ப்புக்கள் அனைத்தும் என்னை ஏதோ ஒரு வகையில் வளப்படுத்தின.

என் உணர்வுகள் ஊதாசீனப்படுத்தப்படவில்லை. கவிதை என்கின்ற ஊடகத்தில் அவை பயணிக்கத் தொடங்கிவிட்டன. இவைகளை உணர்ந்து பாருங்கள். இவை என்னுடைய உணர்வுகள் மட்டுமல்ல. உங்களுடையவையும் தான். நோக்கம் கொண்ட ஆக்கங்கள் அனைத்தும் நுகர்வோரின் உளத்தில் ஏதோ ஒரு தாக்கத்தை உண்டு பண்ணும் என்பது உண்மை. அவைகளின் பிரதிபலிப்புகள் தான் ஒரு படைப்பாளியின் ஊக்கத்திற்கும் உந்து சக்தியாக அமைகின்றது.

இந்தப் பூக்களும் மணக்கும் என்பது என் நம்பிக்கை. நுகர்ந்துவிட்டு உங்கள் உணர்வுகளை என்னுடன் பகிர்ந்து கொள்ளுங்கள். உங்களுடைய அபிப்பிராயங்கள் தான் எனது அடுத்த ஆக்கங்கள்.

என் படைப்பின் உருவிலும் சரி கருவிலும் சரி தவறுகள் ஏற்படுமிடத்து சுட்டிக்காட்ட வேண்டிய பொறுப்பு உங்களுடையது. என்னை நான் திருத்தி வளர்த்துக் கொள்ளுதல் என்பதை விட தவறியும் தமிழ் தாழ்ந்து போகக் கூடாது என்பதில் அனைவரும் கவனமாக இருக்க வேண்டும்.

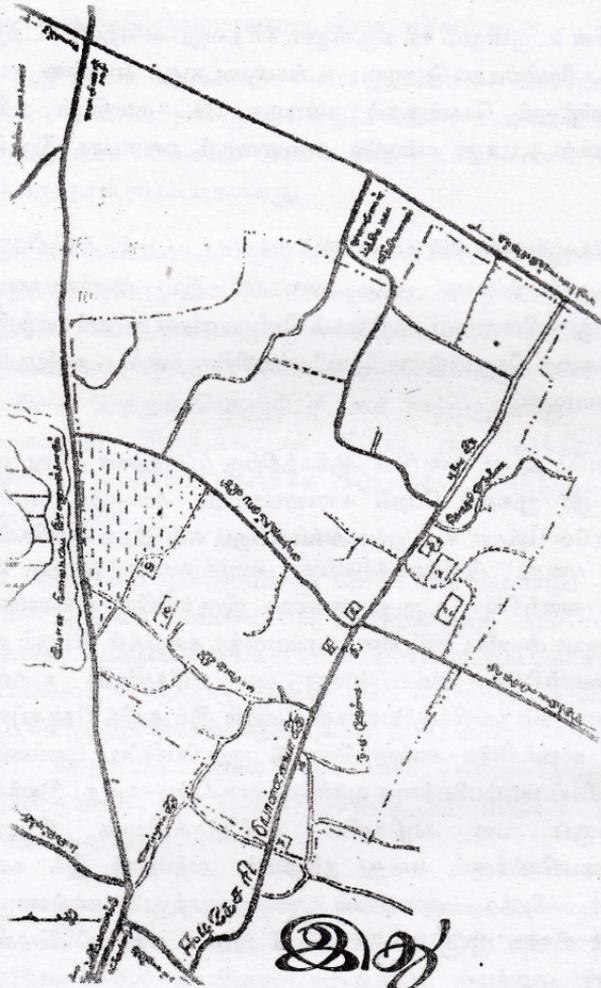
மேலும் நன்றிக்குரியவர்களின் நாமங்கள் சேர்க்கப்படாத எந்த வெளியீடும் பூரணம் காண்பதில்லை. அந்த வகையில் இம் மண்ணையும், மாண்புமிகு குருவினரையும் அறிமுகம் செய்து வைத்து என் வாழ்வில் என்றும் அக்கறை கொண்டுள்ள பெற்றோர்களிற்கு நன்றி கூற இதுவே சிறந்த தருணமாகும்.

அவ்வாறே தமிழ் தந்து, என் இவ் ஆக்கத்திற்கு முன்னுரை தந்து, என் முகத்திற்கு ஓர் முகவரி பெறக் காரணமாகவும் அமைந்த ஆசான் பண்டிதர். சா.வே பஞ்சாட்சரம் ஐயா அவர்கட்கும் என் இதய நன்றிகள். அத்துடன் எனது இவ்வாக்கத்திற்கு வாழ்த்துரை தந்து என் கவித்துறை வளர்சிக்கு உறுதுணையாக இருக்கின்ற கவிமாமணி அகலங்கன் ஐயா அவர்கட்கும் எனது மனமார்ந்த நன்றிகள். மேலும் என் இலக்கிய வளர்சியில் அவ்வப்போது பல வழிகளிலும் உதவிய ஆசான்கள் என்றும் நன்றிக்குரியவர்கள். மேலும் இக் கவித் தொகுப்பை வெளியிட்டு வைக்கின்ற-அன்று தொட்டு குரும்பசிட்டி மண்ணின் கலை இலக்கியப் பாரம்பரியத்தை வளர்த்து வருகின்ற-எனது இலக்கிய ஆர்வத்திற்குப் பல வழிகளில் உந்துசக்தியாக இருந்த சன்மார்க்கசபையினர்க்கும் எனது நன்றிகள். அத்தோடு இக் கவித் தொகுப்பைச் சிறந்த முறையில் வடிவமைத்து எண்ணமும் வண்ணமும் சிறக்க முழு ஒத்துழைப்புத் தந்த உதாயா கிரியேசன்ஸ் உரிமையாளர் நண்பன் திரு.க.வை.உதயகுமார் அவர்களுக்கும், அச்சமைப்பு வேலைகளை மேற் கொண்ட ஆதவன் அச்சகத்தினர்க்கும் எனது நன்றிகள். இன்னும் இத்தொகுதி வெளியீட்டுக்குப் பல்வேறு தரப்பினர் பல்வேறு வகையில் உதவி புரிந்துள்ளனர். அவர்கள் அனைவருக்கும் எனது மனமார்ந்த நன்றிகள்.

கில: 30, அம்மன் கோவில் வீதி,
பண்டாரிக்குளம்,
வவுனியா.

தொ.பெ.கில: 071 4840262
27.09.2005

குரும்பையூர் தம்பித்தாரை ஐங்கரன்,

இது

நினைவில் வாடும்
என்
மண்ணுக்கும்
மக்களுக்கும்.

உள்ளுட்கூம்

விடிவெள்ளி எங்கே?	01
தொலைந்து போகும் வெள்ளைநாடு	03
அதனால் நான் தானும்.....	08
கூன் ஒரு வித் செய்குவோம்	09
சீத்திரங்கள் பேசின	13
கூதி கூனியசகம்	15
கூந்தப் பூக்களும் மணக்கும்	17
தேசத்தைத் தெரியுமா?	20
சுரண்டல்கள்	23
மாணவச் சக்தி அடுக்கும் சக்தி	25
கானல்	27
ஏன் தொற்றினேன்?	29
கூடல் காப்போம்	31
நலவைப்பார்	33
நனைத்துப்பார்	35
ஏன்? ஏதற்கு? எப்படி?	37
காதல் (க்) கவனம்	40
கண்ணீர் உலகம்	43
தேடல்	45
கூடுதும் கில்லாமல்	47
நூதத்தில் இர் கிரவு	49
கறுக்கியதில் பெறுக்கியது	55
உறவுகள்	59
பெரிதாக நான் விடும்பவதெல்லாம்	62
பொல்வது நியாயத்தானே!	64
ஏனுங்க கொஞ்சம் உங்களைத் தான்	68
காதல்ப்போர் கவனத்திற்கு	70
மலராடுதா புது வாழ்வு	72
அம்மன் படல்	73
மண்ணை நனைந்து மர்வை நோக்க	75
சுனாடுமன் சுவடுகள்	76
ஒருஞ்சல் தற்கும் வன்னிமண்	78
முத்தங்கள்	80
பெண்கள்	83

விடிவெள்ளி ஏங்கே?

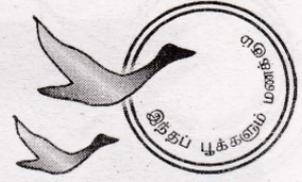
விடியலெங்கே விடியலெங்கே விடை தொய்வில்லை
முடிவு தேடி முயன்ற போது துணை எவருமில்லை
அடியில் வானம் சிவக்கிறது அகம் மகிழ்ந்திடலாம்
விடிவதற்கா? மறைவதற்கா? மனம் குழம்பிடு 'தே!

சிறு வயதில் பெருங்கனவுச் சிறகடித்தோமே!
பொறுக்காத சில மனிதர் சிறகொடித்தாரே!
மறுத்தோமா கல்வியினை கற்பதற்கு நாம்
மறைத்தீரே ஒளி வாழ்வை கரு முகிலாக

வேலை தந்து கூலி தந்து வாழ்வை மாற்றினீர்
கேள்வி கேட்க முடிந்திடாமல் அறிவைப் பூட்டினீர்
நாளும் நாங்கள் அடிமைகளாய் வாழும் போகிறோம்
வாழும் வாழ்வில் அரித்தமின்றி வீழ்ப்போகிறோம்

பெரியவராய் இருந்து நீங்கள் தவறு செய்வதா?
சிறியவரின் சிறு உழைப்பில் உடல் வளர்ப்பதா ?
அரிய கல்வி எங்களுக்குத் தர மறுப்பதா ?
உரிய காலம் கழிந்திடுமே பொறுத்தலாகுமா ?

விடிய விடிய உறங்கிறார்கள் உங்கள் பிள்ளைகள்
விடிவு தேடி உழைப்பது தான் எங்கள் வாழ்வதே!
முடியவில்லை எம் வயதில் முச்சு முட்டுதே!
மடிகள் தேடி தாயவள்பால் விழத் துடிக்கிறோம்

சின்னச் சின்ன மனதுகளில் ஆசை இருக்குது
என்ன வென்று கேட்பதற்கு யாரிருக்கிறார்?
வண்ண வண்ணக் கனவு கூடக் காண்பதில்லையே!
என்ன வென்று கனவு வரும்? தூங்கவில்லையே!

கனவு கூடக் காண்பதற்கும் உரிமையில்லையா?
கனவான்கள் மனதிற் கூட ஈரம் இல்லையா ?
தினமும் ஒருவர் பேசுகிறார் எங்களைப் பற்றி
சனங்களெலாம் கைகள் தட்டும் அவர்களைச் சற்றி

வார்த்தைகளைக் கேட்கவில்லை வாழும் மக்களே
வாய்ப்புகளை வழங்கிடுங்கள் மலரும் பூக்களே !
சார்ந்திருக்க விரும்பவில்லை சாகும் வரையிலும் !
சேர்ந்தாய் விரும்புகிறோம் சிறகு தாருங்கள்

எங்கள் வயதில் உங்களுக்கும் சேய்கள் இருக்கிறார்
ஏற்றத் தாழ்வு பார்ப்பதற்கா மனச வருகீது
வங்கிகளில் சேர்த்து வைத்து வாழ வைக்கிறீர்
ஏங்கி ஏங்கி தவிக்கும் எம்மை எங்கே பார்க்கிறீர்?

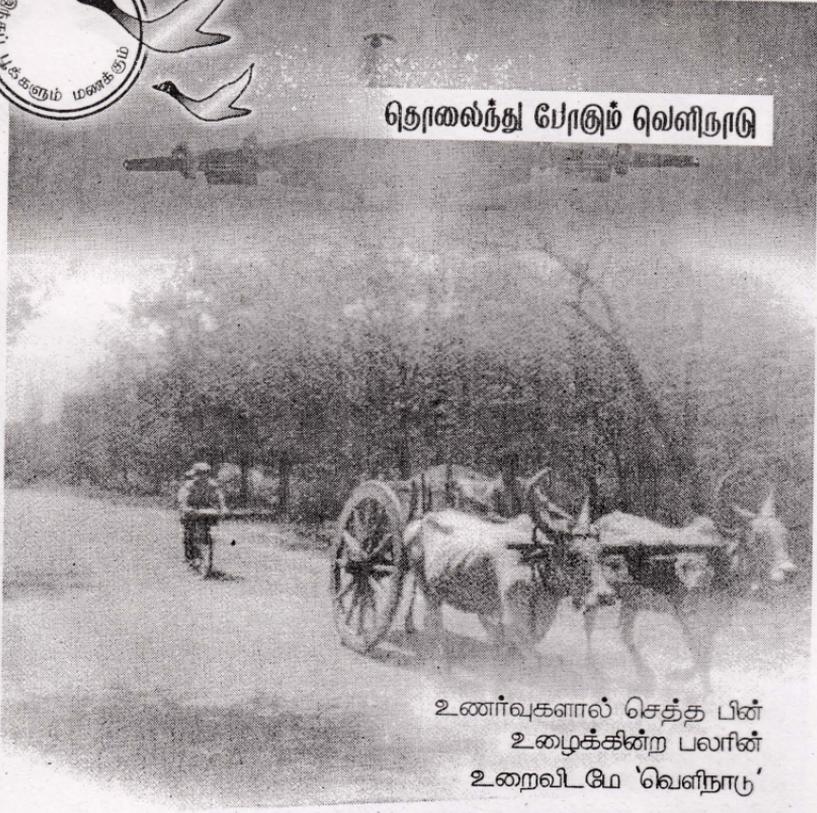
எதிரீகாலத் தூண்கள் என எம்மைச் சொன்னீர்கள்
புதர்களாக்கி இளமையினை மிதித்துச் சென்றீர்கள்
கதிரீகள் காலும் விடிவெள்ளிகள் எங்கள் சிந்தனை
புதர்களாக்கி புதைக்கிறீரே பொங்கும் வாழ்வினை

நமை வளர்த்தால் நம்மைச் சார்ந்த நாடு முன்னேறும்
எமை இழந்தால் எதிரீ காலம் கேள்விகளாகும்
சுமைகளை நீர் தந்து விட்டு சுகம் பெறுகின்றீர்
இமைகளென இருந்திடாமல் தூசிகள் ஆனீர்.

தெருவில் நிற்கும் வேலை எமக்குத் தேவையில்லையே
பெருமை தரும் கல்விகளில் நூழ்க வேண்டுமே
சிறு ஒளியாய் இருந்திடனும் வானவெளியிலே
அறவொளியாய் ஆவதற்கே ஆசை கொள்கிறோம்

தொலைந்து போனும் வெளிநாடு

உணர்வுகளால் செத்த பின்
உழைக்கின்ற பலரின்
உறைவிடமே 'வெளிநாடு'

காரினிலே போனாலும்
கட்டிலிலே படுத்தாலும்
பாவம் பாரினிலே இழந்தவைகள்
எத்தனையோ ? எத்தனையோ?

தனிமையினைத் தேடுகையில்
தனிமையிலே இனிமையினைத் தேடுகையில்
தாய் நாடு போல் வருமா
ஈடாக எது வருமோ?

ஆக முந்தி
மண் குழைத்து
அழகான சாமி செய்து
தேர் இழுத்துத் தெருவோரம்
திருவிழாக்கள் செய்கையிலும்.....

பச்சை வெளித் தரையினிலே
பாதி கிழிந்த காற்சட்டை
புத்துப் பொடிகள் கூடி நின்று
பந்தடித்த நாட்களிலும்.....

பாடசாலை நாட்களிலே
பள்ளிக் கூடச் சீருடையில்
பாதி மனத்தோடு
படிக்கச் செல்கையிலே
மாலை மணி கேட்க
நண்பர்கள் விடை பெற்று
விரைவாக வீடு வந்து
விளையாட்டுத் திடலுக்கு
விரைகின்ற போதிலும்.....

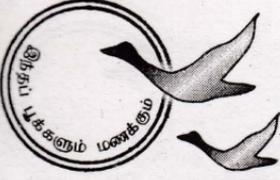
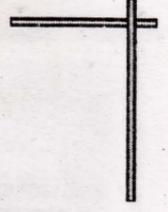
வீதி ஓரத்திலே
விசமங்கள் பல செய்து
விசுவரின் கொல்லையிலே
கொய்யாப் பழம் பிடுங்கையிலும் .....

விரைவாக மரமேறி
மாங்காய் பல பிடுங்கி
வற்றல் போடும் போதும்
வாய் புளிக்கத் தின்கையிலும்.....

பலரும் பருத்து விட
பால் நிலாவும் நானும்
விழித்திருக்கும்
அந்த வியப்பான பொழுதுகளில்.....

ஊர் களைத்து உறங்குகையில்
யாருக்கும் தெரியாமல்
சாமத்து வேளையிலே
சாதுவாக வீடுவந்து
சாப்பாடும் இல்லாமல்
சரியாகப்படுக்காமல்
சங்கடப்பரும் போதும்.....

அழகான அந்தியிலே
மேற்கோரச் சூரியன்
மேதினிக்கு விடை சொல்லும்
மென் சிவப்புப் பொழுதின்லே
ஆடு மேய்த்து அனுபவிக்கும்
அந்தப் பொழுதுகளில்.....

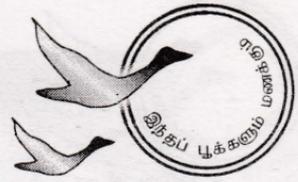
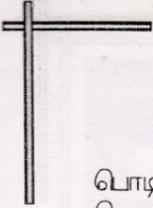
தவறுதலாய்த் தப்பு செய்ய
தாறுமாறாய் அப்பா ஏசி
தடியோடு துரத்தி வர
கோடியெலாம் சற்றி வர

என்னங்க ! பிள்ளையினை
ஏனுங்க ஏசுநீங்க
வாமோனே! என்று தலை
வருகின்ற அம்மாவின்
அன்பு மடி தனிலே
முகம் புதைத்து ழீச்சவிரும்
முந்தைய நாட்களிலும்.....

மார்கழி மழையினிலே
மாரி வெள்ளம் பாய்ந்தோட
குடையிருந்தும் நனைக்கின்ற
கும்மாள நாட்களிலும்.....

அழகான தோணி செய்து
அங்கும் இங்கும் பார்த்து விட்டு
அப்பா காணாமல்
அவசரமாய் விட்டுவிட்டு
அதைப் பார்த்து ரசிக்கையிலும்.....

பரம சிவன் பாக்குத் தின்று
துப்பிவிட வந்தது தான்
தம்பளப் பூச்சி யென்று
எங்களுக்கு கதை சொல்வர்
கம்பளச் சிவப்புக் கண்டு
களிக்கும் அப் பொழுதுகளில்.....

பொடிகள் பலர் சேர்ந்து
பொன் வண்டு தும்பி கட்டி
இன்பத்தை அனுபவித்த
இளமை நாட்களிலும்.....

முற்றத்து நிலா வொளியில்
சுற்றங்கள் கூடி நின்று
சுகித்த நாட்களிலும்.....

காலை உணவு உண்ண
களிப்போடு நாம் கூடி
அம்மா நடுவிருந்து
அன்பை அதில் கலந்து
பலாவிலையில் பகீர்கின்ற
பழஞ்சோற்றுக் குழையலிலும்.....

ஆலய விழாக்களிலும்
அயலவர்கள் விழாக்களிலும்
இயல்பாகக் கூடி
இரவு பகலென்றின்றி
இன்பங்கள் காணும்
இனிதான பொழுதுகளில்.....

பக்கத்து வீட்டுத்
துக்கத்தில் பங்கேற்றுப்
பாசத்தை மட்டும்
பரிமாறும் வாழ்வில்.....

காதலிக்கும் கன்னியர்கள்
கதவிடுக்கில் கண் வைத்து
காதலனைக் காண்கின்ற
பெண்ணியல்பு பேசுகையில் .....

உண்மையைச் சொல்கின்றேன்.
தொலைந்து போகும் "வெளிநாடு"

காசுழைக்க வந்த
கறுப்பன்கள் என்றொதுக்கும்
அன்னியரின் எண்ணத்தில்
அரவணைப்பு அங்கேது.

காலையில் 'குட்மோணிங்'
காய்ச்சிச் சில நாளாகக்
காத்திருக்கும் கறி சோறு
'ஐஸ்' பெட்டியிலெடுத்து
அவசரமாய் அள்ளித் தின்று
வேகமாக வேலை செல்ல
மாலை அவர் வீடு வர
மனைவி மீண்டும் வேலை செல்ல
இடையில் குழந்தைகள்
என்ன இழவிதுவோ ?

களைப்பினை ஆற்ற வென
காலநிலை மாற்றமென
கட்டாய 'பியர்' குடித்து
கட்டுப்பாடு மீறுகையில்

ஈழம் அழுகிறது.
ஏனென்றால்
இவள் உன் தாயல்லவா?
இழந்தவர்களுக்குத்தான்
தொலைந்ததன் முக்கியம் தெரியும்!

காலையில் சூரியன்
மாலையில் வெண்ணிலா
பூமியில் இயல்புதான்
ஆனால்
காலையை ரசிப்பதும்
மாலையில் சிரிப்பதும்
மனதின் இயல்பதே!

அந்த மனது வாழ்வது
தாய் மண்ணில் மட்டுமே.

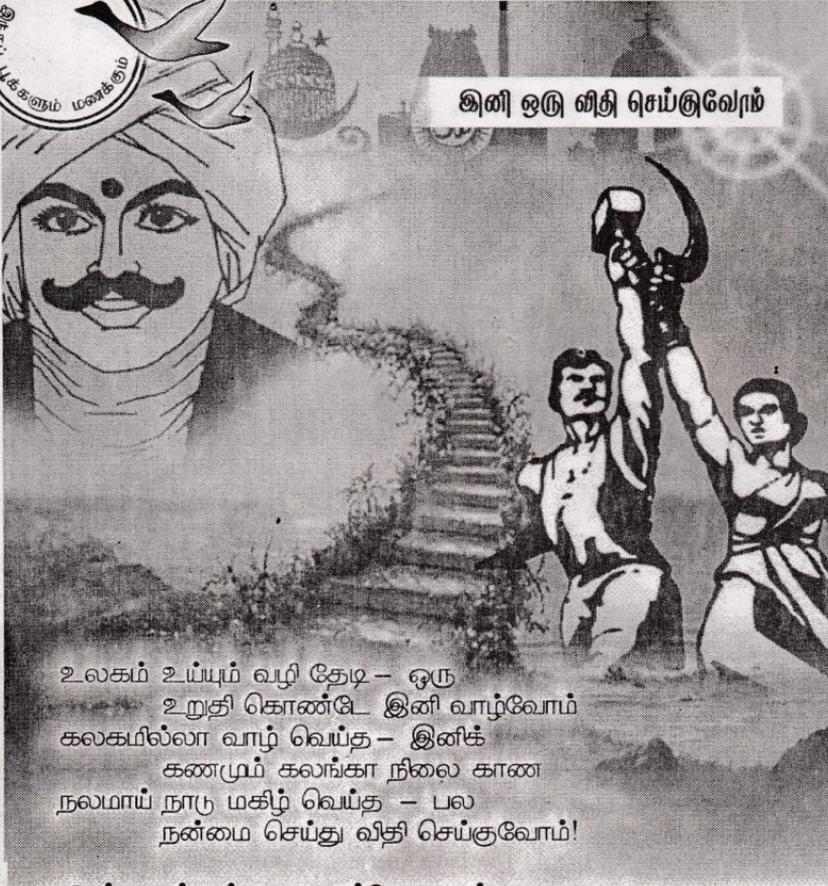

அருளால் தான் நானும்.....

மலர்ந்தவைக்காக மகிழ்வதா?
உதிர்ந்தவைக்காக அழுவதா ?
அன்புக் காற்றில் அல்லாரும்
ஆயிரம் இதயங்களிற்கு
ஆறுதல் கூறுவதில் அர்த்தமில்லை !
மாறுதல் என்பது
மரணிக்கும் வரை இருக்கும் !
மாறுதலில்
ஆறுதலும் கிடைக்கலாம் !
கீறல்களும் கிடைக்கலாம் !
ஏற்பது கடினம் !
எழுதுவது சுலபம் !
ஆனால்
ஏற்றவர்கள் எத்தனையோ பேர்
எழுதியிருக்கிறார்கள் !
அதனால் தான் நானும்.....

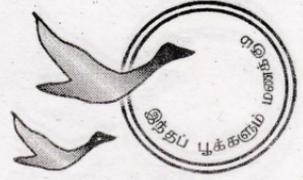
இனி ஒரு விதி செய்குவோம்

உலகம் உய்யும் வழி தேடி - ஒரு
உறுதி கொண்டே இனி வாழ்வோம்
கலகமில்லா வாழ் வெய்த - இனிக்
கணமும் கலங்கா நிலை காண
நலமாய் நாடு மகிழ் வெய்த - பல
நன்மை செய்து விதி செய்குவோம்!

அன்பு என்னும் ஒரு பண்பே - எம்
அனைவர் உணர்வாய் ஆகுமென்றால்
இன்று இங்கே போர் ஏது - ஒரு
இனத்துக் குள்ளே பிரவேது!
நன்றாய் உணர்ந்து நாமெல்லாம் - நம்
நாட்டின் விடிவில் விதி செய்குவோம்!

ஏங்கிய விழிகள் என் செய்யும் - பல
ஏதிலி வாழ்வுகள் பரிதாபம்
தூங்கிய மனிதனே துடித்தெழும்பு - உன்
தூக்கிய கரங்களால் தாங்க்விடு
நீங்கிய தீமையில் நிறைவு பெறு -நீன்
நிம்மதி வாழ்வினில் விதி செய்குவோம்!

(வேறு)

எத்தனை அழிவுகள் நாம் தினம் காண்பதும் - பல
 ஏறிகணைக் குண்டுகள் தினமிங்கு வீழ்வதும்
 செத்தன்களை மடிகையில் பிள்ளைகள் அழுவதும் - போர்
 தொரியாமலே அநாதைகள் ஆவதும்
 சத்தியச் சாவினில் சாமிகள் பொய்த்ததும் - இனிச்
 சகலதும் மாறிடப் புது விதி செய்குவோம்.

(வேறு)

சாதிச் சண்டைகள் செய்திருவர் - சில
 சடங்கென மடமைகள் சொல்லிடுவர்
 நீதியை நீசர்கள் பார்க்காமல் - தம்
 நிதியால் அதனைக் கொன்றிருவர்
 சூதிலே சுழன்றிரும் பூமியினை - நல்
 சத்தமாய் ஆக்கிட விதி செய்குவோம்

பக்தியும் பாசமும் வேசமடா - நம்
 பாரின் நிலமையும் மோசமடா
 சக்தியும் சாமியும் பொய்யென்றால் - புவி
 சகதியில் புதைந்து மாசுபடும்
 புத்தியில் புரிந்தினி டுறப்படடா - பல
 புதுமையில் புதியதோர் விதி செய்குவோம்.

ஓதிய வேதங்கள் ஓரத்திலே - நம்
 ஒருவரும் அறத்தினை அறியோமே!
 வேதியர் வாழ்விலும் வேஷங்களா? - இறை
 வேண்டாதல் கூடவோர் வர்த்தகமா?
 போதனை யென்பது பொழுது போக்கு - இதைப்
 பொசுக்கிட வேண்டியே விதி செய்குவோம்.

மொழியது அழிவினில் அமுக்கின்றோம் - இன
 மொன்றது இப்படி விழலாமா?
 தெளிவுகள் இன்றித் தேசமெலாம் - பல
 சில்லறை மொழிகள் வளர்கிறவே!
 அழியும் மொழியா தொல் தமிழே! - உன்
 வழியில் நின்றே விதி செய்குவோம்!

பண்பா டென்கீற பார்வையிலே - நம்
கண் கோடாகிய நிலை கண்டும்
புண்ணாய் நெஞ்சம் துயர்ப் பட்டு - பெரும்
புதிராய் வாழ்க்கை ஆவதும் ஏன்?
கண்ணாய்க் காத்துக் கலை வாழ்வை - நம்
கண்ணியம் பெற்றிட விதி செய்குவோம்.

பெண்ணின் கையில் கலை உண்டு - அது
பேர் பெற அவளே பொறுப்பாவாள்
எண்ணம் முழுவதும் பெண் என்ற - ஒரு
உண்மை உணர்வு கொண்டென்றும்
அன்பில் பண்பில் தாயாகி - எம்
அன்னைகள் வாழ்வில் விதி செய்குவோம்!

மேலைத் தேய மோகமும் ஏன் - தமிழ்
மேன்மை தெரியா வாழ்க்கையும் ஏன்
வாழ்க்கை நதியின் வளம் பேண
எம் வழுவா நெறியே சிறந்தது பார்
ஈழத் தமிழின் புகழ் சொல்லி - இனி
இறுமாப்புடன் நாம் விதி செய்குவோம்

காலை வணக்கம் ஹலோ மோணிங் - நம்
தமிழின் இனிமை போனது ஏன்?
வேலையே மட்டும் வாழ்வென்று - ஒரு
வேளை கூட ஓய்வின்றி
வாழ்க்கை முழுதும் தொலைந்ததுவே - இவ்
வழக்கம் மாற்றி விதி செய்குவோம்.

பொறாமை எரிச்சல் மனம் கொண்டு - தம்
பொறுப்பை மறந்து பொருள் சேர்த்து
வறுமை கொண்டோர் துயர் மறந்து - தம்
வாழ்வை மட்டும் பார்க்கின்ற
ஒரு சில மனிதர் மாற வேண்டும் - நாம்
ஒருமித் ததற்கும் விதி செய்குவோம்.

பெண்ணவள் அடிமை என்பதல்ல - எம்
பெருமைகள் பேசும் சக்திகளே!
கண்ணெனக் காத்து அவள் உணர்வை - சய
கருத்துச் சொல்ல இடம் கொடுத்து
எண்ணியே ஆண் போல் பெண்ணவளை - இவ்
வியற்கை வழியில் விதி செய்துவோம்!

நிலவு முற்றத்தைக் காணாதோர் - ஒரு
நிம்மதி பெற்றிட நாடு வர
நிலைமை தந்த சமாதானம் - இனி
நிரந்தர மாகவே நிற்பதற்கும்
உலக மெங்கும் இவ்வாறே - பல
உண்மைகள் வெளிப்பட விதி செய்துவோம்!

காலத்தை வெல்லும் கல்வி பெற - பணிக்
கரிசனை கண்ணியம் பெற்றுயர
உலக உயர்வை எதிரீ நோக்க - இனி
உயர் தொழில் நுட்பத் தேர்ச்சிபெற
இளைஞர் மனங்கள் எழு வேண்டும் - இதில்
இலங்கை வளர விதி செய்துவோம்!

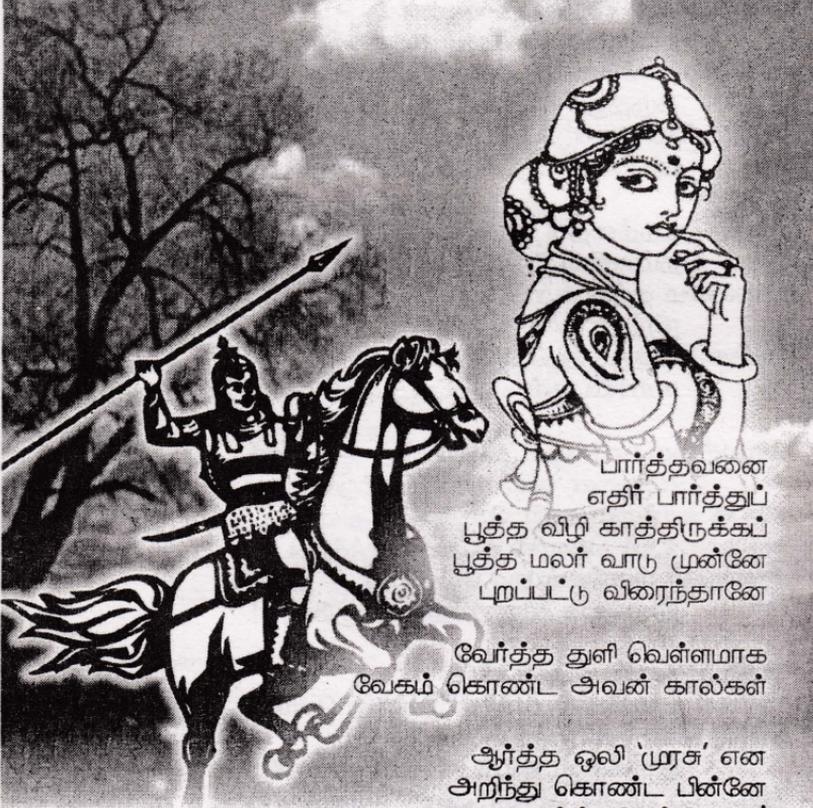
உதிரும் கலந்த உறவென்றே - எம்
உணர்வில் என்றும் நினைவு கொண்டு
எதிலும் மனிதன் ஒற்றுமையை - நம்
இலக்காய் இயம்ப வேண்டுகிறேன்
இதனால் எங்கள் இனமென்றும் - புது
இனிமை பெறவே விதி செய்துவோம்!

ஓய்ந்த சண்டை இனி ஒழிய - நம்
ஒற்றுமை வாழ்வு வளம் காண
காய்ந்த எம் மண் கலை கொள்ள - இனிக்
கவலைகள் எங்கும் மறைந்து விட
பாயும் இன்ப நதி ஊற்றில் - நாம்
பயணித்தே ஒரு விதி செய்துவோம்!

சரித்திரங்கள் பேசின

பார்த்தவனை
எதிரீ பார்த்துப்
பூத்த விழி காத்திருக்கப்
பூத்த மலர் வாடு முன்னே
புறப்பட்டு விரைந்தானே

வேர்த்த துளி வெள்ளமாக
வேகம் கொண்ட அவன் கால்கள்

ஆர்த்த ஒலி 'முரசு' என
அறிந்து கொண்ட பின்னே
அவசரமாய்த் திரும்பினவே!

கோத்த கொடி ஏந்தியவன்
பூங்கொடியை மறந்து விட்டு
ஆர்த்த ஒலி அடங்கு முன்னே
பார்த்தீபனாய் அங்கு நிற்பான்.

ஊர்த் தெருவில் நின்றபடி
கார் குழலைப் பிசைந்தபடி
காத்திருக்கும் கண்மணிக்குப்
போர் நிலைமை புரியவில்லை.

தேர்த் தெருவை நாடியவள்
தெரிந்து கொண்டாள் போரெனவே
யார் வருவார்
என்னருமை நாயகனின்
நலம் சொல்ல?

போகையிலே தெரிந்திருந்தால்
பொட்டு வைத்து
அனுப்பி வைப்பேன்!
"போனவைகள் போகட்டும்!
பொட்டு வைத்து வரவேற்போம்!"
என்றபடி நின்றவளை
வந்த செய்தி உலுக்கியது.
அவன்.....
"வரலாறாய் ஆனானாம்"

வெற்றிகளைத் தந்து விட்டு
வேள்வியிலே விழுந்தானாம்
நொந்தவளாய் அழுவில்லை!
மறைவின்
நோக்கத்தைப் பார்க்கின்றாள்!

சந்தடிகள் ஓய்ந்த பின்னே
நொந்து நொந்து அழுகின்றாள்!
வெந்ததை வெளியிலே
காட்டாது இருந்தாளோ?

இல்லை இல்லை

சந்தடிகள் இல்லையன்றோ
இனிச்
சண்டைக்கு அனுப்பவென்று
சரித்திரமாய் ஆகுகின்றாள்!

ஆனால்,

பார்த்தவனை
எதிர்பார்த்தே
இனியும்
புத்த விழி காத்திருக்கும்.....

இது இனியசுகம்

வான் நாடி
வட்ட நிலாக் கண்ணாடி
முன் நாடிக்
கார் குழலில்
பூச்சூரும்
கண்மணியே! என்னவளே!

கண்ணிமைகள் துடிக்கையிலே
கருவண்டு பறப்பதுவாய்
நான் உணர்ந்தேன்
உண்மை எது?

பொன்னு மணி இரத்தினங்கள்
உன் மேனி நிறத்தோடு
மின்னுவதில் தோல்வி கண்டு
கண்ணீர் விட்டமுதனவோ?
கழுத்திடையே நீர்த் துளிகள்

அட்டா! சிரிக்காதே!
வெய்யோன் கூசுகிறான்!
வெளிச்சம் வேண்டு மென்றால்
சிரிக்கக் கதை சொல்வேன்

இடையில் தான் குழப்பம்
இடையைக் காணவில்லை
நடையில் கண்டு கொண்டேன்
அட்டா
கொடியசைவே!
உடையின் எடை தாங்காது
வளையும் ஒரு பூங்கொடியே
என்னைப் பற்றிக் கொள்
உனக்கு நான் துணையாக!

கனவில் காண்பதில்லை
காலையில் மறைந்திருவாய்
மனத்தை மலராக்கி
அளிப்பாய் அன்புத் தேன்!

எனது எதிர்காலம்
உனது நிகழ்காலம்
உன் மடியில் மரணமென்றால்
அதுவே என் சொர்க்கம்!
விழியே மூடாதே
உன்வழி தான் கதைக்க வேண்டும்

கனிந்த பழம் பறிப்பதிலும்
கனியும் வரை காத்திருத்தல்
இனியசுகம்!

இந்தியப் பத்திரிகை மன்றம்

காவியத்தைக் காரணம் காட்டி
ஓவியமாய் ஓட்டி வைத்த
பெண்களை
ஓரளவாவது உணருங்கள்!
உணர்வுகள் என்பவை
உங்களுக்கு மட்டுமல்ல
பெண்களுக்கும்
பெரியளவில் இருப்பனவே!

பண்பாடு எனச் சொல்லிப்
பண்படுத்தல் வேண்டும்
பயப்படுத்த வேண்டாம்

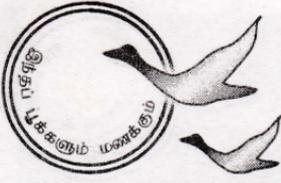
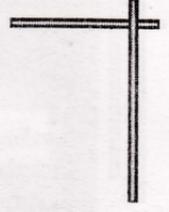
மண்ணை மதித்தல் போல்
பெண்ணை மதிக்கவும்!
பொறுமையென்பதே
இரண்டிற்கும் பொக்கிசம்!

பெண்மையென்பதே
அன்னையாவதே!
அன்பு என்பதற்கு
அவளே ஊற்றிடம்!

குனிந்து நடப்பது
குணத்தில் சிறந்தது
குனிந்து வாழ்வது?
கோழமை அன்றோ?
சமயலறைகளின்
சட்டி பானையில்
சாதனைப் பெண்களின்
தாகம் அழிவதா?
சீந்திக்கத் தொடியும்
சந்தர்ப்பம் கொடுங்கள்!

கேட்கும் போது
கொடுக்காவிட்டால்
எடுக்கும் போது
எல்லை மீறும்!

உரிமைகளென்பவை
உணர்விலே இருக்கட்டும்!
பூக்களாய் இருப்பதே
பூவைக்கு அழகாம்
பாக்களில் சொன்னார்கள்
ஏன்?
ஈக்களாய் மொய்க்கவா?
இடையிலே பறிக்கவா?
மென்மையென்பது
மேன்மையானது!
கண்ணகி கோபமும்
நியாயமானது!

வீதிகளில் பார்த்தாலும்
விளம்பரத்தில் பார்த்தாலும்
பாதிப்புப் பெண்ணுக்கே!

பாதிபே கொடுத்துச் சிவன்
நீதியைக் காட்டியும்
நீசர்கள் திருந்தவில்லை!
சீதையினைத் தேடுவது
ஸ்ரீராமனுக்கே அழகு!

சடங்குகள் என்று சொல்லிக்
கிடங்குகளில் வீழ்த்த வேண்டாம்!
பெண்பார்க்கப் போகையிலே
பொன் பற்றிப் பேச வேண்டாம்!

பெண்கோழி கூவி
பொழுது விடியாதாம் !
அப்போது
ஆண் கோழி கூவித்தான்
பொழுது விடக்கிறதா?
முடிவுகளில் பிழையுண்டு
முடியும் வரை மாற்றுங்கள்!

சாதித்த மனிதர் தம்
சரிதைகளில் சொன்ன தென்ன?
பாதிபே நாமென்றும்
மீதியோர் பெண்ணென்றும்
பரம்பரையாய் புதிந்தவைகள்
நிரந்தரமாய் நிற்கிறவே!
மாற வேண்டும் மனிதர்களாய்

"இந்தப் பூக்களும் மணக்கும்!"
ஏன் இன்னும் உணரவில்லை?

தேசத்தேத் தெரியுமா?

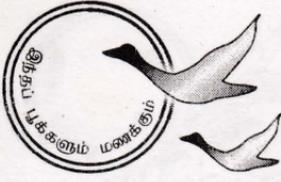
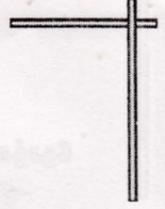
தேசம் முற்றும் சுற்றப்
பறவைகளால் தான் முடியும்
ஏனென்றால்
பறவைக்கு மட்டுமே
'பாஸ்' இல்லை!

உணர்வுகளை எரித்து
வெகுகால்மானது
ஏனென்றால்
உயிர்களிலே
ஆசை உண்டு!

வரிசையில் தான்
நம் வாழ்க்கை ஓடும்
ஏனென்றால்
நாம்
வாங்கியே பழக்கப்பட்டவர்கள்!

வாழ்வில்
ஏற்ற இறக்கம் உண்டெனக் கண்டோம்!
ஏனென்றால்
வீதித் தடைகள்
இவற்றையே விளக்கின!

பொருட்களில் கவனம் கூடியது
ஏனென்றால்
'பொலீஸ் றிப்போட்'
இவற்றையே போதித்தது!

பெரும்பாலும்
பேசாமல் இருந்தோம்!
ஏனென்றால்
பேசியவர் பலர்
காணாமல் போயினர்!

கற்பனை வளங்கள்
எம் நாட்டிலே அதிகம்!
ஏனென்றால்
சில காலைப் பத்திரிகைகள்
வாசித்தால் தெரியும்!

இடிகளுக்கும்
எம் குழந்தைகள் பயமில்லை!
ஏனென்றால்
வெடிகளில் தானே
தினமும் வாழ்கிறார்கள்!

எதிர்பார்ப்புகள்
என்று எமக்கில்லை
ஏனென்றால்
எம் நாட்டு தேர்தல்களைச்
சந்தித்ததால்!

எம் மண்
நல்ல வளமானது!
ஏனென்றால்
எலும்புக்கூடுகள் தானே
அதிகம் சேர்க்கிறோம்!

ஒற்றுமை யென்பது
ஒங்கியிருந்தது
ஏனென்றால்
முகாம்களில் பலரை
ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள்!

பணிவுகளென்பது
பரம்பரையானது!
ஏனென்றால்
பாதுகாப்பென்று
பல கொருமைகள் சகிக்கிறோம்!

அதிஷ்ட மென்பது
எமக்கு கடவுளானது
ஏனென்றால்
அிகால மரணங்கள்
அதிகமாய் ஆகின!

பெண்கள் பலர்
கல்லாய்ப் போயினர்
ஏனென்றால்
போரினவாதம் சபித்து விட்டதால்!

இங்கேயும் இப்போது
'இங்கிலீஸ்' வளர்ந்தது!
ஏனென்றால்
தங்கும்மா புருசன்
'இங்கிலாந்து' சென்றதால்!

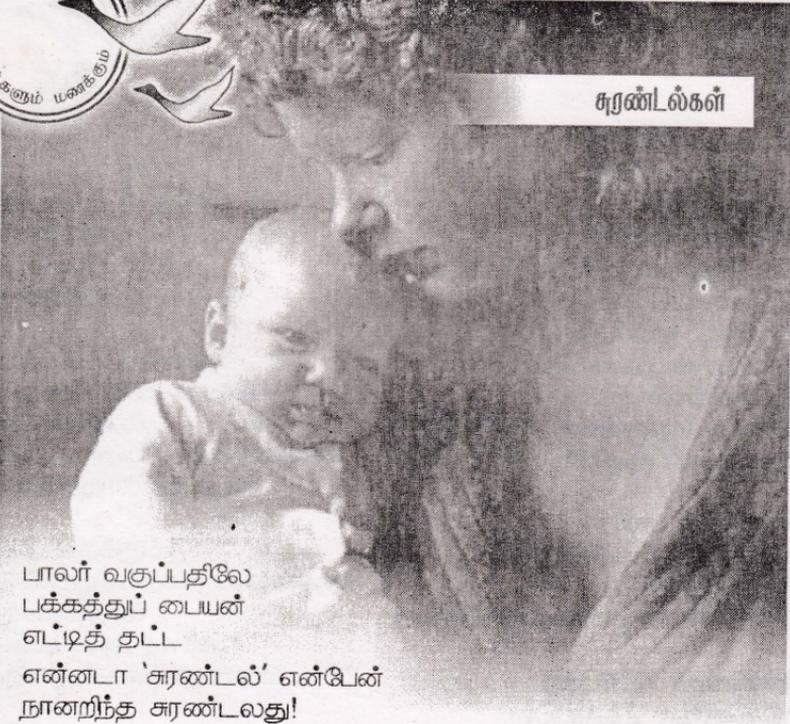
நாடுகள் பலதிலும்
நம் மொழி வளர்ந்தது!
ஏனென்றால்
நம் நாடோடிவாழ்க்கை
கடலையும் கடந்தது!

தேசத்தை தெரியுமா?
கேள்விகள் பிறந்தன
ஏனென்றால்
தொரிந்தும் பலருக்கு
தொரியாமலிருந்தது.

சுரண்டல்கள்

பாலர் வகுப்பதிலே
பக்கத்துப் பையன்
எட்டித் தட்ட
என்னடா 'சுரண்டல்' என்னை
நானறிந்த சுரண்டலது!

பணக்காரப் பாவிகளின்
ஏழை வழிச் சுரண்டல்கள்

வீதிகளில் பெண்களுக்கு
வீணர்களின் வீண் சுரண்டல்!

பாதியிலே வாழ்விழந்து
வதவைகளாய் இளம் வயதில்
அலைய வைக்கும் விதிச் சுரண்டல்!

நோக்கற்றத் தலைவர்கள்
வாக்குகளால் ஓர் சுரண்டல்!

அன்றாடம் உழைத்தாலும்
என்றாவது ஒரு வேளை
உண்டிக்கு உயிர் வாழும்
ஏழைகளில் வாசி சுரண்டல்!

வேதனமாய் ஑ா஑ வாரங்கி
வாழ்கின்ற ஆணம்஑னின்
சீதனச் ஑ரண்டல்கள்!

ப஑்துவம் ஑ொல்லு஑ிரோம்
ப஑்தியினால் ஑னச் ஑ொல்லும்
ஆதீயீ஑ வாதி ஑ிலரின்
ஆச்சிரமச் ஑ரண்டல்!

விதி வழியே நொந்தாலும்
஑தி வழியே வெந்தாலும்
஑஑ூ஑ங்கள் ஑ேலி ஑ெய்யும்
஑ணர்வு஑ளில் ஓர் ஑ரண்டல்!

஑ின்ன வயதுச் ஑ிறுவரதும்
஑னவு ஑ாணும் இ஑ை஑ூரதும்
஑ண்ணாங்களை ஑ுளனி஑்கும்
஑஑த்தாளச் ஑ரண்டல்கள்!

஑ன்னியரை஑் ஑ண்ட ஑ாளை
஑ண்ணாலே ஑தை பே஑ம்
஑னிவான ஓர் ஑ரண்டல்!

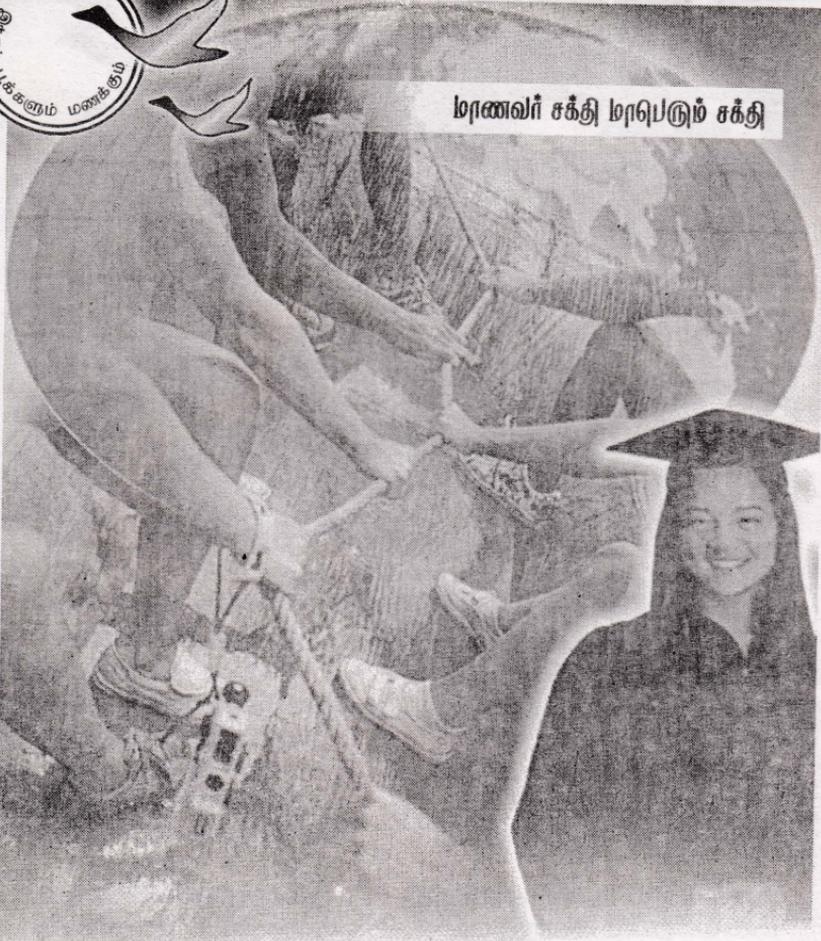
மனம் போல மணம் ஑ண்டால்
மணவறையில் அமர்ந்தபடி
மறைவாக ஓர் ஑ரண்டல்!

தந்தையிடம் ஑ொல்வதற்கு
தயங்கி வந்த ஑ுழந்தையொன்று
அன்னையிடம் ஓடி வந்து
அடி஑்஑டி ஓர் ஑ரண்டல்!

஑ந்த வ஑ை஑் ஑ரண்டலிலும்
இந்த வ஑ை இனிமையடா!
அன்பிற்காய் ஑ரண்டுவுது
அன்னையிடம் மட்டும் தான்!

மரணவர் சக்தி மரபெடுந் சக்தி

நாளைய சமூகம் எங்களின் கையிலே
நாட்டுங்க ளெடுத்தி ஒற்றுமைக் கொடியை!
ஏட்டிலே எழுதினால் முடிந்ததா கல்வி?
பாட்டிலே படித்திட்டால் பிறக்குமா வீரம்?

அஞ்சிரும் உலகினை அரணாய்க்காத்திட
நெஞ்சினில் உறுதியும் வாழ்வினில் நேர்மையும்
கொஞ்சமும் குறைவிலா விஞ்சிரும் கல்வியும்
கொண்ட எம் மாணவர் குலத்தினால் முடியும்!

ஏட்டுச் சரைக்காய் கறிகீகு உதவுமா?
எழுதி வைத்தால் எல்லாம் முடியுமா?
விழுதுகளாக மாணவரீ இருந்தால்
அழுது கொண்டேன் இந்த அவனியிருக்கும்?

மாணவரீ சிந்தனை மகத்துவமானது!
ஏனவரீ சிந்தனை வீணாய்ப் போவது
போன பாதைகள் புதிதாய் இருந்தால்
போகும் இடமும் போதியாம் மரமே!

கற்களும் முட்களும் நிறைந்தது வாழ்க்கை
கடப்பது மட்டுமே எங்களின் நோக்கம்!
கவனமாய் நடப்பது கற்றவரீக் கழுது
கவனம் கலைந்திடின சிதைந்திடும் வாழ்வு!

நேற்றைய பொழுது போன பொழுதே!
நாளைய பொழுது இனிவரும் பொழுது!
நடக்கும் பொழுது நல்ல பொழுது!
நடத்து நல்லதை நலம் பெறுமெல்லாம்!

சாதனைக் கற்களைச் சந்தித்து மோது!
சோதனை வந்தும் சிதைந்து போகும்!
சிதைந்த சோதனைச் சிதறலின் நடுவே
விரும்பும் சாதனைச் சொர்க்கம் தொரியும்!

விதி யென எல்லாம் நிகைப்பது தவறு!
விதியும் மதியும் செயல்படும் போதே!
சாதிகள் இன்றி சமயங்கள் இன்றி
சாதிக்க வருவீர் சமத்துவம் வேண்டும்!

விதிகள் எங்கும் விளக்குகள் வேண்டும்!
எண்ணெய் ஊற்றி வளர்த்திட வேண்டும்!
கண்ணென உலகைக் காத்திட வேண்டும்!
விண்ணிலே ஒரு கொடி ஏற்றிட வேண்டும்!

கல்யாணி கல்யாணம்
கலை கொஞ்சம் ஊர்கோலம்!
மனம் போல மணவாளன்
தினந் தோறும் வசந்தங்கள்!

மார்போடு தலை சாய்த்து
ஆர்வமாய் அணைக்கையிலே
அன்போடு அவனள்ள
இன்பத்தில் மனம் துள்ளும்!

“என்னங்க ஏன் இந்த
யன்னல்கள் திறந்திருக்கே”
எண்ணத்தைச் சொன்னவளின்
கன்னத்தில் கிள்ளிவிட்டுச்

சாத்துகிறான் சாளரத்தை
சாதனைகள் செய்வதற்கு!
விளக்குகள் விழித்திருக்காய்
விழியாலே சொல்லுகிறாள்!

அணைத்தான் அவளையும் தான்!
துணையிப்போ திரவு மட்டும்
காலை கல்யாணி யென்றது!
கல்யாணி கலைமகளானாள்

கையிலே தேநீர் ஏந்திக்
காலடி வந்து நின்றாள்!
மன்னவன் துயிலும் அழகில்
மயங்கித் தெளிந்த பின்னர்

எழுப்பினாள் மெல்ல அவனை
விழித்தவன் நடத்தானன்றோ?
செல்லமாய்ச் சினுங்கும் போது
மெல்லமாய் இழுத்துப் போட்டான்!

'என்னங்க விடுங்க நீங்க'
என்றவள் எழும்பி ஓட
அருந்தினான் தேநீர் ஏந்தி
விருந்துகளெல்லாம் நன்றே!

காலையின் சந்தோசத்தில்
கல்யாணி முகம் சிரிக்க
கைகாட்டிக் கணவனும் தன்
காரிலே பறந்து சென்றான்

வேலையாய் வெளியில் போன
காளையின் வரவைப் பார்த்து
காத்தயர் கல்யாணிக்கு
எத்தனை கற்பனைகள்!

கல்யாணி என்றோர் கொஞ்சல்!
களிப்புடன் தழுவ எண்ணி
மண்ணிலே விழுந்தாள் பாவம்!
மயக்கம் போய்த் தெளிந்து கொண்டாள்!

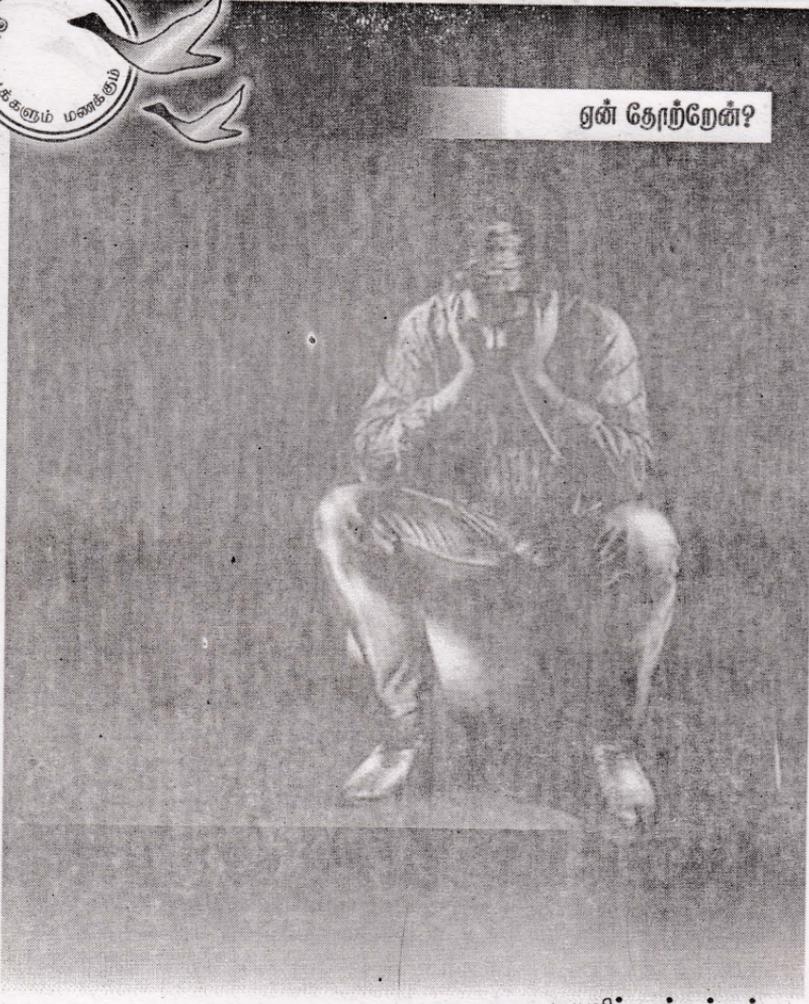
கனவுக்குத் தெரிவதெங்கே
கல்யாணி ஊன மென்று!
கல்யாணி மட்டுமல்லள்
கனபீர்கள் இப்படித்தான்

கல்யாண ஆசையோடு .....

ஏன் தோற்றேன்?

டயறிப் பக்கங்கள்
கேலி செய்தன!
'உனக்குத் தோல்வியைத் தவிர
வேறு என்ன தெரியும்'
கிளறிப் பார்க்கிறேன்
கிழிந்த பழைய டயறி வரிகளை!

உண்மைதான்!

பத்தாண்டுகளுக்கு முன்னிருந்த
பக்குவம்
இப்போது
இல்லாது போனது ஏன்?

பயணங்கள் பாதை மாறினவா?

எனக்குத் தெரியும்!
முயற்சிபுடன் முன்னேறும் போது
முன்னால் தோன்றி
முகம் பார்த்து, சிரித்து
முகத்தை நீவி விட்டு,
கண்ணா களைத்து விட்டாய்
என் மடி மீது துயில் கொள்
எனப் பழுத்திவிட்டு
இடையிலே
இன்னொருவன் களைப்பாற்றச் சென்றவள்

அவள் தானென்று

நான்
மயக்கத்தில் மடியென்று நினைத்தே
மண் மீது தூங்கி விட்டேன்!
எத்தனை ஆண்டுகள்!
இன்று எழும்புகையில்

தோற்றுவிட்டேன்

இல்லை இல்லை
தெளிந்து விட்டேன்

இதோ !
இன்னொரு புதுப் பக்கம்!
இன்றலிருந்து எழுதுகின்றேன்
இனி வெற்றிவரிகளுடன்.....

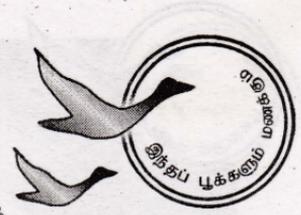
குழல் கரப்பேரம்

சுற்றி இருப்பது சூழல் என்ற
பற்று வர வேண்டும் முதல்!
தொற்றிப் பரவிடும் நோய் நொடிகள்!
தூர விரட்டிட ஏது வழிகள்?

நீர் நிலம் வளியினாலானது சூழல்
நிரம்பிய உயிர்களு மதனுடன் சேரும்!
ஓரிடம் சேர்ந்த ஒவ்வொரு வளமும்
ஒரு முகமாகக் காப்பது நலமே!

பொறுக்கும் பூமி என்பதனாலே
பொறுக்க முடியா மாசுகள் செய்தோம்!
இறக்க வைக்கும் இரசாயனம் சேர்த்து
இருக்கும் வளத்தை எரிக்க வைத்தோம்

பொலுத்தீன் பிளாஸ்டிக் போன்றன வற்றால்
வலுவை இழந்தது எங்கள் வள மண்!
இலை குழை விலங்குப் பசளைகள் சேர்த்தால்
இந்நிலை வருமா? அறிகுவம் தெளிவாய்!

வளியுடன் அழகிய நாற்றமும் கலந்து
வளமே அழிகிது நடைமுறையுண்மை!
விழியுங்கள் வீணாய் கிருமிகள் கலக்க
வழியாய் நீங்கள் வாழ்வது சரியா?

பூச்சி கொல்லி மருந்துகள் தெளிக்க
காய்த்துக் குலுங்கும் பழங்களுண்மை
தோய்த்த விசத்து பழங்களைத் தானே
சுவைத்து நாங்கள் உண்பது வழமை!

வீணாய்ப் போகும் உக்காப் பொருளை
விகைத்தோம் மண்ணில் விளையாட்டாக!
வினையாய் வந்து சேரும் ஒரு நாள்
தினமொரு நோயாய் குடிக்கும் ஆயுள்

நீர் நிலை யாவும் நிறங்களும் மாறி!
நீர்விட்ட பிழையால் குணங்களும் மாறி!
பேருக்கு நீராய்ப் பெருக்கெடுத்தாலும்
யாருக்குத் தெரியும் நஞ்சு நீரென்று?

கழிவுக் கால்வாய் கடலைச் சேர்வதும்
அழகிய பொருட்கள் அருவியை ஆள்வதும்
தொழில் சார் கழிவுகள் நீர்நிலை அடைவதும்
அழிவைத் தருமென அறிந்திட வேண்டுமே !

மரங்களை வெட்டுதல் மண்ணினைக் கிண்புதல்
உரங்களைப் போடுதல் உயிர்களைக் கொல்லுதல்
வரங்களாய் பெற்ற நம் வளங்களை அழித்திடல்
வரம்புகள் மீறும் சூழல் அழிவுதான்.

நிலைவாப்பார்

பஞ்ச முகில் பஞ்சணையில்
படுத்திருக்கும் பருவ நிலா
உன் நெஞ்சமது அமுததனால்
வந்தது தான் வான் மழையோ?

வெண் மஞ்ச வீதியிலே
வேதனைகள் ஏனுனக்கு
விண் என்ற நெஞ்சத்தில்
நீ தானே குல விளக்கு

உன் தலைவன் நினைவதிலே
உருகியதோ அமாவாசை?
அன்போடு அவன் நினைவில்
இணைவது தான் பெள்ளையோ?

பெரு வெளியில் சிறு ஒளிகள்
தரும் எழில்கள் அப்பப்பா....
புரிகிறது உன் புத்திரர்கள்
வானத்து வெள்ளிகளே!

உனக்குள்ளும் இரவுகளா ?
ஏன் இந்த உள் நோக்கம்
உலகினிலும் பெண்களுக்கு
இது தானே பெரும் வழக்கம்

வாழ்க்கையிலே சோதனைகள்
வழக்கம்தான் என்பதைப் போல்
உன்னை முகில் நீடுக்தே
பின்னே பார் சரியெல்லாம்!

புந்து போன்ற மதியே நீ
பாதி மதி யானாயே!
இருந்த போதும் ஒளியை நீ
தந்து தானே நிற்கின்றாய்

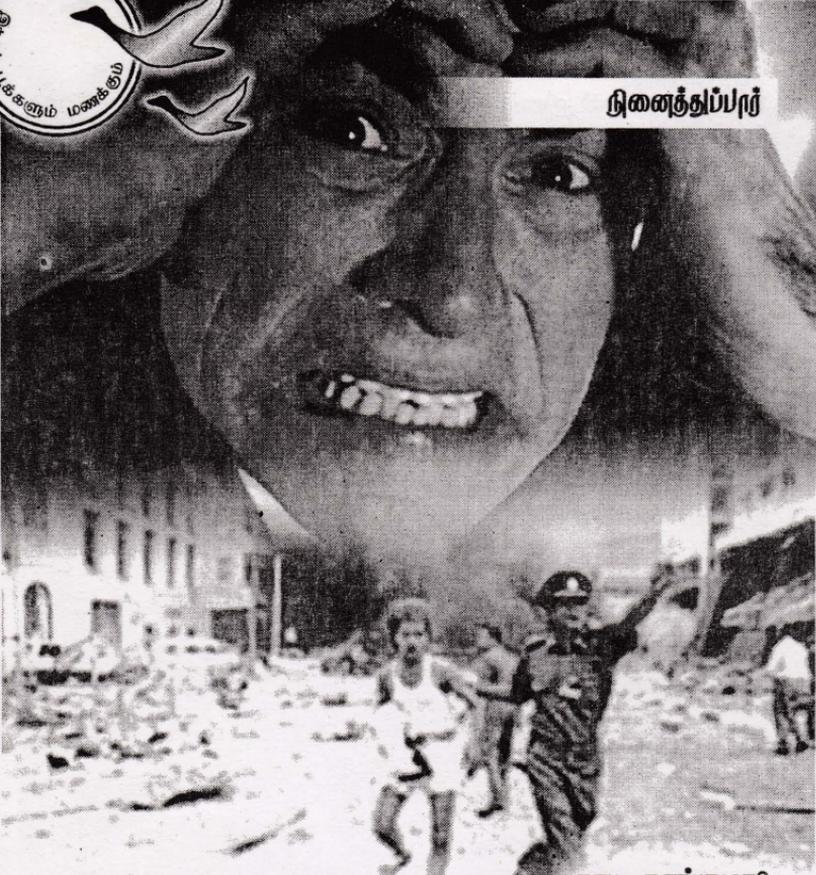
சாதி யெங்கு பார்த்தாய் நீ
நீதி சொல்லி நின்றாய் நீ
கூலி என்றோ? கேட்டாய் நீ
நமக்காக விழுந்து எழுந்தாய்

நிலவே உனக்கு கர்வமில்லை
நீள் முடி மீது இருந்தாலும்
உலக முய்ய ஒளி தந்து
உதாரணமாய் வாழ்கின்றாய்.

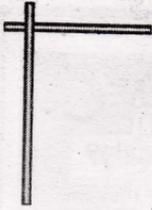
டுகைத்துப்பர்

நாடு தாங்குமா?
நடப்பதை இனி
நாடு தாங்குமா ?

நாளிதழ்களில்
நல்ல செய்திகள்
நடு வானிலே
பெள்ளணி போலவே!

வீதி மனிதரே
சண்டைக்கு முன்னணி!
பாதிக்குக் காரணம்
அரசியல் பின்னணி!

ஆர்ப்பாட்டமும்
அடி தடி சண்டையும்
போர் மூட்டமும்
பொல்லா நாட்களும்
இல்லாது போகும் நாளெதுவோ?

வீதிச் சண்டையால்
பாதிப்பெங்கே
நீதி அமைச்சக்கா ?

பயிரிட முடியுமா?
பார் நம் மண்ணை!
பாதிப்பெங்கே
நீதி அமைச்சக்கா?

நிறுத்து மனிதனே!
நினைத்தப் பார்
நாமடித்து
நாம் சாவதா?

மூன்று இனங்களும்
முக்கியமானவே!

வல்லினம்
இடையினம்
மெல்லினம்
வேண்டாம்

எல்லோருமே
ஓரினமாவோம்.

ஏன்?

இல்வாழ்வில் நல்லோர்கள் இல்லாமல் போனதும் ஏன்? எல்லோரும் வல்லோனை வணங்காமல் வாழ்வதும் ஏன்? சொல்லுக்கும் செயலுக்கும் தொடர்பற்றும் போனதுமேன்? உலகத்து உயிரெல்லாம் உறக்கத்தில் வாழ்வதும் ஏன்?

கண்கண்ட மாயைக்குள் கட்டுண்டு போனதும் ஏன்? காமத்தில், கோபத்தில், மோகத்தில் வாழ்வதும் ஏன்? மண்ணுக்கும், பொன்னுக்கும், பெண்ணுக்கும் மயங்கியதேன்? எண்ணத்தில் வஞ்சத்தை நீருற்றி வளர்த்ததும் ஏன்?

உண்மையினைத் தாலாட்டி உறங்கிட வைத்ததும் ஏன்? உனக்குள் இருக்கின்ற உன்னையே மறந்ததும் ஏன்? கண்ணுக்கு மை பூசி காலத்தைக் கழிப்பதும் ஏன்? மண்ணுக்குள் தானே நாம் என்பதையும் மறந்ததும் ஏன்?

அன்பென்ற அமுதத்தில் நஞ்சைத்தான் கலந்ததும் ஏன்? பண்பென்ற இன்பத்தை பாடுக்குள் தொலைத்ததும் ஏன்? ஒன்றென்றே இறைவனையும் நினைக்க மறந்ததும் ஏன்? நன்றியென்ற நல்ல சொல்லு நாட்டினிலே இறந்ததும் ஏன்?

கண்கண்ட பெற்றோரைக் காயப்படுத்துவதேன்? 'நான்' என்று நீ சொல்லி நியாயப்படுத்தியதேன்? வீண் இந்தச் சகவாழ்க்கை விளங்காமல் போனதும் ஏன்? ஊண் உடைதான் உண்மையென்று உற்றாண்மை கொண்டதுமேன்?

கனிவான இன் சொல்லில் கலப்படமும் செய்ததும் ஏன்? இனிதான வாழ்விற்குள் வன் செயல்கள் கலந்ததும் ஏன்? உன்னை நீயே கேள்வி கேட்க மறந்ததும் ஏன்? ஏன் என்று எதையும் அறியத்தான் சுணக்கம் ஏன்?

ஏதற்கு?

ஆசையை துறப்பது எதற்கு ?
 பாசத்தை நெஞ்சிலே வளர்க்க!
 ஆலயம் என்பது எதற்கு ?
 ஆத்மா இறையிடம் லயிக்க!
 மலங்கள் என்பது எதற்கு ?
 மனதை பாவத்தில் இழுக்க !
 தியானம் என்பது எதற்கு ?
 றுடிய திரையை விலக்க!
 அன்பு என்பது எதற்கு ?
 ஆண்டவன் அடியை அடைய !
 பண்பு என்பது எதற்கு ?
 மனிதன் என்று மதிக்க !
 மனிதப் பிறவி எதற்கு ?
 இன்ப பிறவி எடுக்காதிருக்க !
 மதங்கள் என்பவை எதற்கு ?
 மாரீசம் எதுவென அறிய!
 ஏழ்மை இதயம் எதற்கு ?
 இறைவன் வந்து சகிக்க !
 கீதை என்பது எதற்கு ?
 பாதை சரியாய்க் காட்ட!
 பக்தி என்பதும் எதற்கு ?
 சக்தி உண்டென அறிய !
 அன்னை என்பவள் எதற்கு ?
 ஆண்டவன் வேலையைக் குறைக்க !
 கவலை வருவது எதற்கு ?
 உலக உண்மையை உணர் !
 திருநீறு அணிவது எதற்கு ?
 நிறாய்ப் போவதைச் சொல்ல !
 கல்வி கற்பது எதற்கு ?
 கடவுளை அதனால் அறிய !
 காலத்தைக் கணிப்பது எதற்கு ?
 கடமையைச் சரிவரச் செய்ய !
 கோபத்தை அடக்குவது எதற்கு ?
 பாவம் பலதைத் தவிர்த்து !
 போரைத் தவிர்ப்பது எதற்கு ?
 பாரில் ஒற்றுமை பிறக்க !

பகவான் வந்தது எதற்கு ?
அகத்தை திருத்தி அழைக்க !

ஏப்படி?

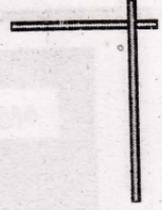
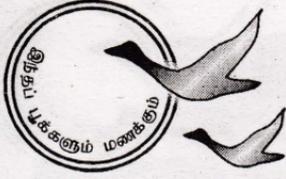
மனதை வெல்வது எப்படி ?
உன்னை நீயே உணர்வதால் !
மண்ணில் நிலைப்பது எப்படி ?
மனிதனாய் மண்ணில் வாழ்வதால் !
செயல்கள் சிறப்பது எப்படி ?
எண்ணங்கள் நல்லதாய் இருப்பதால் !
இறைவனை அடைவது எப்படி ?
இறுக்கமாய் அவனடி பிடிப்பதால் !
வாழ்க்கையை வெல்வது எப்படி ?
நம்பிக்கை என்றமே வைப்பதால் !
இன்னல்கள் வருவது எப்படி ?
இயற்கையை மாற்ற நினைப்பதால் !
ஆணவம் அழிப்பது எப்படி ?
'நான்' எனும் நிலை மாற்றலால் !
இறப்பை வெல்வது எப்படி ?
புவியில் பிறவாதிருப்பதால் !
பாவத்தை அடப்பது எப்படி ?
புண்ணியம் செய்வதைப் பொறுத்தது !
கடவுளை நினைப்பது எப்படி ?
புலன்களை ஒன்றாய் அடக்கியே !
மனிதர்கள் வாழ்வது எப்படி ?
மனிதத்தை மதித்து நடப்பதால்
மனிதர்களாவது எப்படி ?
புத்தர் யேசுவின் சொற்படி !
உடலின் தொழிற்பாடு எப்படி ?
படைத்தவன் இறைவன் என்பதால் !
சோதனை வருவது எப்படி ?
வாழ்க்கையும் பரிட்சை என்பதால்
மனிதனின் தலைவிதி எப்படி ?
செய்த வினைகளின் எதிரொலி !

காருல் (க்) கவனம்

ஏதோ அவசரம்
என்னென்னவோ அவசியம்!
நீண்ட சிரிப்பு !
நிரந்தர அமைதி
புறிகொடுத்த முகம்!
பார்த்தவைக் கெலாம் பயம்!
காலையில் சோம்பல்
மாலையில் தனிமை!
தலையது தரையிலே!
காலுக்குத் தலையணை!
அடிக்கடி கண்ணாடி தரிசனம்!
அதிசூமாய் கழகாரம் பார்த்தல்!
நீள்கிறது நித்தமும்
இப்படிச் சில....

யோசிக்க வேண்டும் !
யாரையோ
நேசிக்கத் தொடங்கி விட்டதாய்!

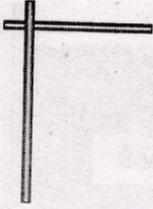
காலைக் கடனும்
காலக் கடனும்
காதல்க் கடனாய் மாறின !

காதலுக்கு கண்ணில்லை!
காதலிக்க கண் வேண்டும்!
சாதிக்கும் வயதில்
சந்திக்கு வராதே!

உன் காதுகள் கதவடைப்புச் செய்து
கன நாட்கள் தெரிகிறது!
ஆலயங்களில் அடிக்கடி காண முடியும்!
என்னப்பா
வேண்டுதல்களெல்லாம் பலமாக?
சிரிப்பான்!
சின்னதுக் கெல்லாம் சிரிப்பது
காதலில் மட்டும் தான்
அங்கே
சிலைகளுக்கிடையே அவனின் 'அவள்'
ஓகோ
இது காதல் தரிசனம்!

பரீட்சை
பள்ளியில் தானே!
ஏன்
பாதையில் நிற்கிறாய்!

ஓ!
இங்கு தான் காதல் பரீட்சையோ?

கட்டளைகளில் பிறப்பதல்ல
காதல் !
கட்டுப்பாடுடன் இரு
காதலித்துப் பார்

இதயப் பூக்களைப் பரிமாறி!
உதயமாகும் உன்னதக் காதல் !
உண்மையானவை

தொரிவு செய்து கட்டுவது
ஆடையும் தான்
அவளும் தான்
ஆனால்
மாற்றி மாற்றிக் கட்டுவது
ஆடை மட்டும் தான் !

அர்த்தம் புரியா வயதுகளில்
அஸ்தமிக்கும் பொழுதுகளில்
அடிக்கடி கண்டு கதைப்பதுவும்
அருத்தவர் காண ஒளிவதுவும்
கெடுத்திடும் வாழ்வை !

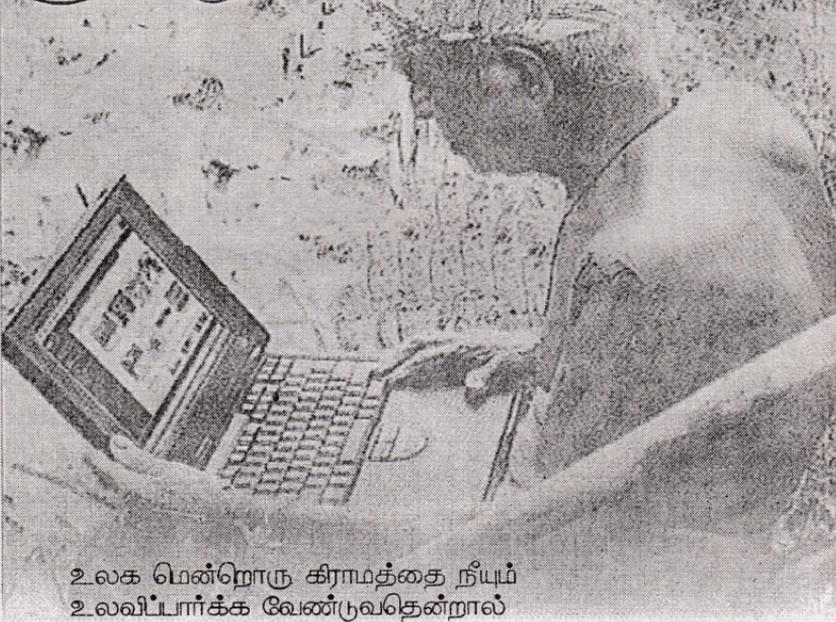
பூவால் தொடங்கும் காதல்கள் !
பூவைச் சூரும் வரை வந்து
பூவால் வணங்கும் வரைத் தொடர்ந்து
பூரணம் காண வேண்டியன!

கற்பனை என்பது கவிஞனுக்கு!
வாழ்க்கையென்பது மனிதனுக்கு!
கவிதை எழுதிடிக் கற்பனை செய்!
வாழ்வை எழுதிட நிஜங்களைப் பார்!

கணினி உலகம்

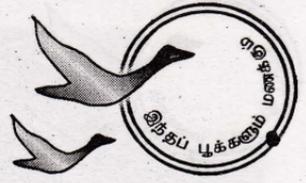

உலக மென்றொரு கிராமத்தை நீயும்
உலவிப்பார்க்க வேண்டுவதென்றால்
கவலை வேண்டாம் காசெதற்காக
கணினி போதும் கலங்காதிருப்பாய்!

எந்த துறையை விட்டது கணினி
எல்லவிடத்தையும் ஒருக்கால் கவனி
எந்திரமென்று நினைக்காதே நீ
உன்னுயர் நண்பன் இதுவே அன்றோ?

வைத்தியமென்பது விளையாட்டாக
வாழ்க்கையில் மாறி வருதல் கண்டோம்!
பார்த்துப் பதைத்த நோய்களுக்குப்
பக்குவம் சொன்னது கணினியன்றோ?

விண் வெளியில் நாம் விளையாட்டவும்
விரைவில் அங்கோரிடம் தோன்றிடலாம்!
கணினியின் உதவி இல்லை என்றாலோ
கனவுகளாகவே இவையிருக்கும்!

பள்ளி செல்லும் சிறுவரெல்லாம்
பழுவாய்க் கல்வி சுமந்திருக்கின்றார்
எழுது மேடுகள் தொலைந்திடலாம்
எல்லோர் கையிலும் கணினி ஒருநாள்!

வேறு

வீட்டிலிருந்து விளையாட
விளையாட்டுக்கள் நீர் காண
நாட்டில் நல்லது நாமறிய
காட்டும் வழிதான் கணினியன்றோ?

வங்கி போன்ற நிறுவனத்தை
தாங்கித் தனது பொறுப்பெனவே
தூங்கும் மனிதனை ஒதுக்கவிட்டு
ஏங்க வைத்தது கணினியன்றோ?

வீட்டின் வரவேற்பறைகளிலே
நாட்டைப் பார்க்கும் அதிசயங்கள்
ஏட்டில் எதையும் தேடாது
'கீ போர்ட்டை' தட்டும் காலங்கள்

அமெரிக்காவின் அத்தைக்கு
அவசரமாகத் தபால் அனுப்ப
அவஸ்தை வேண்டாம் அந்தோ பார்
ஈ - மெயில் எமக்குத் துணையுளது.

அணுவுலை கொதிக்கவும் சில சமயம்
கணினியும் காரணம் என்கையிலே
மனசுகள் கொதிப்பது உண்மைதான்
நன்மையும் தீமையும் வழமைதான்

கணினியின் வேக விவேகங்கள்
காணிக்கை நன்மைக்கு மட்டுமன்று
தானாய்க் கணினி செய்யாது
தவறாய் நீயேன் பாவிப்பான்

தேடல்

பிறந்தவுடன்
பிரியமான
தாயின் முகம்
தேடல்

காளைப் பருவம்
கண்ட பையன்
யீசையினைத்
தேடல்

தவழ்ந்தவுடன்
எழும்பி ஓடத்
தெரியாததைத்
தேடல்

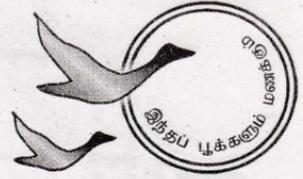
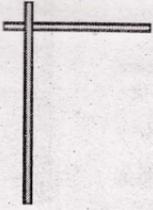
பருவ வயது
பார்த்த போது
காதலினைத்
தேடல்

வளர்ந்தவுடன்
சேர்ந்து மகிழ
நண்பர்களைத்
தேடல்

உருவம் பார்க்கும்
வயதுகளில்
கண்ணாடி
தேடல்

கற்கும் போது
ஆர்வமுடன்
கல்வியினைத்
தேடல்

இதற்கிடையில்
இயம்ப ஒண்ணா
எத்தனையோ
தேடல்

கற்ற பின்னர்
கற்ற படி
வேலை யொன்று
தேடல்

பேருக்கும்
பெருமைக்கும்
மேடைகளைத்
தேடல்

மாத ஈற்றில்
மனம் மகிழ்ந்து
சம்பளத்தைத்
தேடல்

ஓடி ஓடி
உழைத்த பின்னர்
ஓய்வதனைத்
தேடல்

இல்லறத்தில்
இணைவுதற்காய்
நல் துணையைத்
தேடல்

ஓய்ந்த போது
தொலைந்து விட்ட
மதிப்பதனைத்
தேடல்

பிள்ளை குட்டி
என்று பின்னர்
சொத்து சுகம்
தேடல்

முதுமையிலே
முந்தையதாம்
இளமையினைத்
தேடல்

சோர்ந்து
விழும் போதிலே
நம்பிக்கையைத்
தேடல்

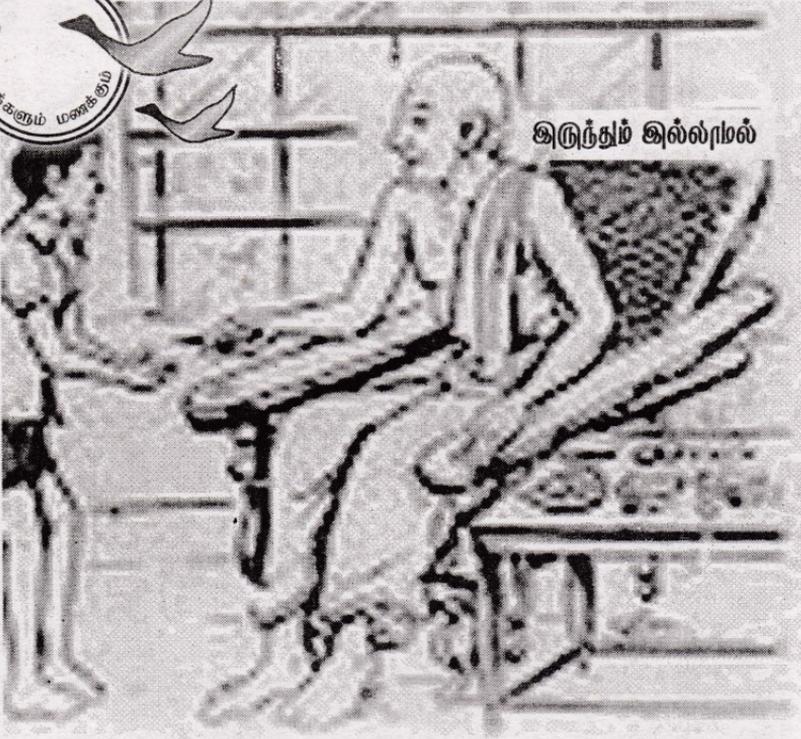
இறக்கும் வரை
இல்லாத
அமைதியினைத்
தேடல்

நிம்மதியைத்
தொலைத்த போது
சந்நிதியைத்
தேடல்

தேடத் தேட ஓயாது
மனதுகளின் தேடல்.....

வரவு செலவு
வரும் போது
உறவுகளைத்
தேடல்

இருந்தும் இல்லறம்

கந்தசாமிப் பெரியார் காலமாகிவிட்டார்
 மரண வீடு
 மௌனமாகவே நடக்கிறது
 மனுசி இல்லை
 ஆனால்
 சிவர் மலடில்லை
 மலை போல் நாலு பிள்ளை
 உள்நாட்டில் உதவாமல் ஒன்று

வெளிநாட்டில் ழீன்று
 வெள்ளைத் தோல் கைப்பிடித்துக்
 'கஸ்பெண்ட்' ஆனதொன்று

கடைப்பிள்ளை கனடாவில்
 கஷ்டப்பட்டனுப்பி வைத்தார்
 தெரிந்தவர்கள் சொன்னார்கள்
 இம் மரணச் செய்தியினை

காசு கொஞ்சம் அனுப்புக்கிறேன்
காரியத்தைச் செய்யட்டாம்
கஷ்டமாம் வருவதற்கு
கவலை போல் சொல்லிவிட்டான்!

அறிவிக்க முன்னாலே
அறிந்த மூத்த மகன்
அற்புதமாய் பொய் சொன்னான்
வார்ட்டிலே தானென்று

காசு அனுப்புறானாம்
காணக் கொஞ்சம்
'கிராண்டாகசு' செய்யட்டாம்!

பார்த்துப் பார்த்துப் பலனில்லை
பக்கத்து வீட்டவனாம்
பால் கொடுக்கும் பையன்தான்
கொள்ளி வைக்கப் போகின்றான்!

'நாலு பிள்ளை பெற்றென்ன
நடுத்தெருத் தான் இப்போது'

வந்தவர்கள் பேசினார்கள்!

உண்மைதான்
கந்தசாயிப் பெரியாரின்
சொந்தமானவர்கள்
கனடாவில்!
கடைசியில்
அவர் வளர்த்த சிறிய நாய்
காலடியில்.....!

நாகத்தில் ஓர் இரவு

வடிவாகக் கேட்கிறது
ஒலி பெருக்கியில்
வெளியேறச் சொல்லி!

ஒடுகிறோம்
ஒடுகிறோம்
ஒருவருக்கும்
நிற்பதற்கு நேரமில்லை!

ஓர் வழிதான்
யாவருக்கும்
ஓடி உயிர் தப்ப!

யாழ்ச் சனங்கள்
வாழ்விழந்து
பாழ்ப்பட்ட
போரொலியால்
புறப்பட்ட
இரவு நேரம்!

ஊர் முழுவதும்
நடுத் தெருவில்!
யாருக்கு
யார் உதவி?

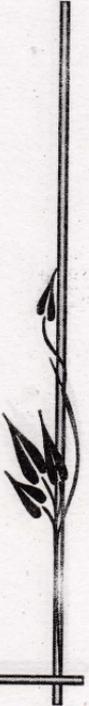
ஐந்தடி அகலப் பாதை
அனைவருமே அகதிகளாய்!
வேதனைகள் அனைத்தும்
அந்த
வெட்ட வெளி வீதியிலே!

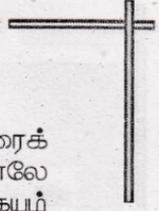
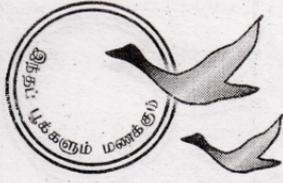
நிம்மதியாய்
புத்தூறங்கும்
நட்ட நடு இரவிலே

செம்மணியில்
செல்ல வழி தெரியாமல்
எம்மினம்
பட்ட துயர்
அப்பப்பா
அச்சடங்கா!

கைக் குழந்தை
கத்துவதும்
பொக்கை வாய்க்
கிழங்களது
பொத்திப் பொத்தி
வைத்த உயிர்
பொட்டென்று
போன போது
கத்திக் கதறுவதும்

பாலுக்காய்
அழுகின்ற
குழந்தைகளும்
பால் கொடுக்க முடியாமல்
தவிக்கின்ற தாய்களும்
பசியாலே துடிக்கின்ற
பாவப்பட்ட முகங்களும்

மழை நீரைக்
குடையாலே
குடிக்கின்ற வாழ்க்கையும்

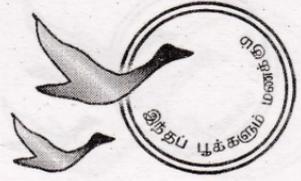
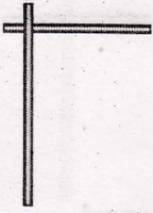
நெருக்கடியில்
தொலைந்து போன
உறவுகளைத் தேடித் தேடி
கதறுகின்ற ஒலிகளும்
வாழ்விழந்து போகையிலே
நொந்தமுது
சொல்லிச் சொல்லி
வைக்கின்ற ஒப்பாரிகளும்

செத்த உடல்கள்
எத்தனையோ
செம்மணி வீதிகளில்

கையில் பட்ட
பொருட்களினை
சைக்கிளிலே
கட்டிக்கொண்டு
முட்டி முட்டி
முழும் முழமாய்
முன்னேற
முயற்சிக்கிறோம்

முழு மழையில் நனைந்தமையால்
சிமுத கண்ணர் தெரியவில்லை
தரை முழுதும்
“இராணுவமாம்”
தாண்ட வேண்டும்
“கைதடியை”

“கைத்தடியை”
தொலைத்த பின்னும்
பாவம்
கைதாக விரும்பாமல்
முயற்சிக்கிறார்கள்
முதியவர்கள்

வானாலே
குண்டு போட்டால்
யாழ் மண்ணின்
“சவக்காலை”
செம்மணிதான்
பெண்மணிகள்
அலறுகிறார்!
பாவம்
“குட்டி நாய்”
பெட்டியிலிருந்து
எட்டி எட்டிப் பார்க்கிறது!

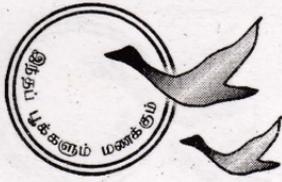
வளர்த்தவர்களுக்கு
அதுவும்
பிள்ளைதானே

விலங்குகளுக்கு
விளங்கவில்லை
யார் விலங்குகளென்று!

சரித்திரத்தில் இடம்பிடிக்கும்
சாதனைக் கனவுகளை
சுமக்கின்ற
இளம் மனங்கள்
பாவம்
சாமான்கள் சுமந்து கொண்டு
களையிழந்து
கல்வியிழந்து
நிலை கொள்ள முடியாது
நினைவிழந்து போகின்றார்!

“கோதாரி விழுவார்”
“குறுக்கால போவார்”
ஒன்றுமில்லை
வேதனையின் குழறல்கள்!

உண்மைதான்
அன்று தொட்டு
உண்டு உருத்து
கண்டு களித்து
ஒன்றாய் வாழ்ந்த மண்
ஒரிரவில்
பிரிவதென்றால்.....

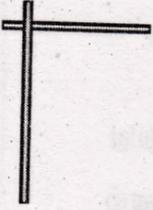
சாதி யென்றோ
சமய மென்றோ
நீதி யென்றோ
நியாயமென்றோ

ஏதும்
நினைப்பதற்கில்லை!
வீதியில் நிற்கிறோம்!
விரும்பினால்
விதியென்று நினைக்கலாம்!

வாழும் போது
வர்க்கங்கள்!
ஒரும் போது
ஒன்றுமில்லை!

வைத்தியரும்
வயலுக்குள் தான்
விரிவுரையாளரும்
வீதியில்தான்!

பணத்திமிரில் இருந்தவர்கள்
பண் பிழந்து வாழ்ந்தவர்கள்
'நான்' என்று நினைத்தவர்கள்
நடுத் தெருவில் நின்ற போது

வீண் இந்த வாழ்க்கை யென்று
விம்மி, விம்மி அழுவதுவும்
விளங்காமலில்லை!

விடிந்த பின்னும்
முடியவில்லை!
அந்த
"நரக யாத்திரை"

தொலைந்தவைகளைத்
தேடித் தேடி
தெருத் தோறும்
அலைந்தார்கள்!

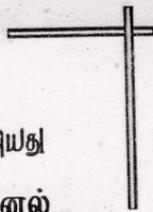
பாண் வாங்க வரசை!
பவுண் வீங்க வரசை!
சீனிக்கும் வரசை!
மீனுக்கும் வரசை!

எதற்கு
இந்த வரசை?
யாருக்குத் தெரியும்?
தெரியாதது
எமது
எதிர்காலம் மட்டுமல்ல!
நிகழ்காலமும் தான்!

எழுதலாம்
ஆனால்
அழுதுகாட்ட முடியாது!

அனுபவத்தில்
அதுவும்
ஒரு நரக இரவு!

கிறுக்கியதில் பெற்றுக்கியது

யின்னை

விதி எழுதும் இறைவன்
புதுப் பேனா வாங்கியதால்
வான் தாளில்
இப்படி ஒரு கிறுக்கல்

எனது சந்தோசம்

நான் 'சுயநலவாதியாம்'
சந்தோசம்!
பொதுநலத்தைப் பற்றி
அவர்களுக்கு விளங்கியிருக்கிறது!

வழக்கை

இன்னொரு குழந்தைப் பருவத்திலே
இயற்கையின்
முடிவழிப்பு

இது நியதி

கவலைப்பட்டான்
கறுத்த முடி நரைத்து விட்டதாம்!
அப்போது
பச்சை இலை பழுப்பதில்லையா ?

காமதம்

இன்னுமொரு இராமாயணம்
இலங்கையில் நடந்தால்
இவர்கள் 'தீர்வுத்திட்டம்' வரும் முன்
பரதன் தீக்குளித்து விருவான்

ஓர் பிரசங்கம்

இளைஞர்களே!

‘நீங்கள் தான் இந்நாட்டின் தூண்கள்

முதிர்ந்தவர்

முடியாமல் சொல்லி முடித்தார்!

மகழ்ச்சி

ஆனால் இன்னும்

அத்திவாரம் நீங்கள் தானே !

வாழ்க்கை

வரிசையில் நின்றேன்

நான் !

வங்கிக்கு வாடிக்கையாளர்!

வந்தவர்கள் பலர்!

முன்னே பணம் வாங்கினார்கள்!

போகும் போது

வேடிக்கையாக

இது ‘வாடிக்கை’ என்றார்கள் !

உண்மை

கரும் இருட்டால்

கவ்வ முடியாத

‘மின்மினி’

பாவம் பூ (வை)

மொட்டாக இருந்தால்

பூவுக்கு பெருமையில்லை

மலராக மலர்ந்தால்

பூமியில் பாதுகாப்பில்லை.

இதுவும் குரியாகமா?

வான் அமுது
வயல் வாழ்கிறது
நான் அமுது
நீ வாழ்வதைப் போல்!

விரைத்தவனுக்கே நெல் போனது
அழைத்தவனிடம் நீ போனாய்
வானும் நானும் தனியனாய்.....

கனம் குயிலுக்கு

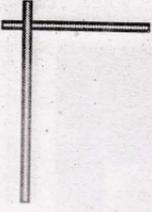
தமிழனைத்
தராசில் போட்டால்
என்றும் தாழ்ந்தல்லவா இருக்கிறது!
ஓ!
கனம் 'தமிழுக்கு'

புகழ்ப்பம்

இன்றும் சிலர்
சீதைகளைக் காட்டிலே விடுவதனால்
புமித்தாய் பொங்கினாளோ ?

எச்சரிக்கை

மேலிருக்கும் 'ரோஜா' அழகில்
கீழிருக்கும் 'முள்ளை' மறந்தால்
கிழிக்கையில் 'இரத்தம்' வரும்

பாவி

‘அம்மா பசிக்கிறது’
அக்கறைப்படாமல்
ஆண்டவன் சந்நிதானத்திற்கு
ஐந்து குடம் பால் ஊற்றுகிறான்
ஒரு பக்தன்
அப்போதே
எழுதுகிறான் ஆண்டவன் பக்தனின் பாவப் பக்கத்தில்
பசித்தவனுக்கு
உணவு கொடுக்காத ‘பாவி’

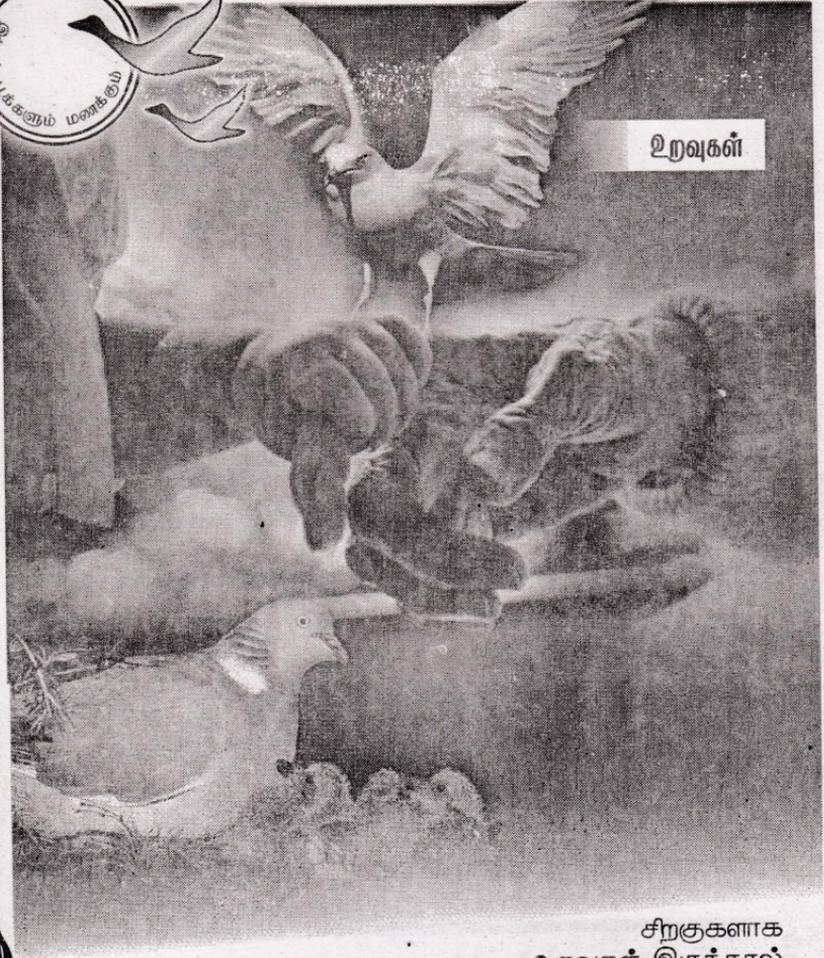
முயற்சி

ஆகா !
பின்னால்
இவ்வளவு இளைஞர்கள்
பிறகென்ன
முயற்சிக்கத் தொடங்கி விட்டார்கள்
ஆம்
முன்னால் முன்று பெண்களுக்காய்

உறுஞ்சல்

உண்மைகள் தெரிந்தும்
ஊமைகளாகி விட்டோம்!
கேள்விகள் கேட்டால்
‘நன்றி மறந்தவர்கள்’ என்ற
நாமங்கள் சூட்டப்படும்!
மனதின் கேள்விக்குறிகள்
முற்றப் புள்ளிகள் காணும் வரை
இந்த ‘உறுத்தல்கள்’
நிறைவு பெறா!

உறவுகள்

சிறகுகளாக
உறவுகள் இருந்தால்
பறப்பதற்கு
நாம் பயப்படப் போவதில்லை !

வரவுகளைப்பார்த்து
உறவுகள் வந்தால்
கதவுகளை ழூடும்
கட்டாயத்தில் இருக்கிறோம் !

சொத்தைப்பார்த்துச்
சித்தப்பா வருவதும்
சுகத்தைப் பார்த்து
சித்தை வருவதும்
மகிழ் மட்டும்
மாமா வருவதும்
மிச்சம் கறக்க
மச்சான் வருவதும்
உறவாடலல்ல !
களவாடல் !

இந்த உறவு வேர்களும்
உணவளிக்கும்
ஒட்டுண்ணிகளுக்கல்ல
ஒன்றிய வாழிகளுக்கு
உதிரம் கலப்பது
உறவல்ல !
உணர்வுகள் கலக்க வேண்டும் !

இரவுகள்
எல்லோருக்கும் தான்
மெழுகுவர்த்திகள்
நாங்கள் தருகிறோம் !
உறவுகளே !
நீங்கள்
தீப்பெட்டி கொண்டு வாருங்கள் !
எல்லோரும்
வெளிச்சம் பெறலாம் !
வீடு கொடுப்பது
உறவல்ல
விட்டுக் கொடுக்க வேண்டும்

காணி கொடுப்பது
உறவல்ல
ஏணி கொடுக்க வேண்டும்!
கழுத்தைப் பிடிப்பது
உறவல்ல
களைப்பு ஆற்ற வேண்டும் !

விருந்து கொடுப்பது
உறவல்ல
விரும்பிக் கொடுக்க வேண்டும் !

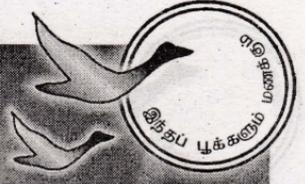
பேருக்கு
உறவுகள்
நூறு இருப்பது
பொதில்ல !
நாலு உறவுகள்
நல்லதாய் வேண்டும்

பாரினில்
பாசம்
பணத்தில்
மறைகிறது !
'சீரியல்' மோகத்தில்
சில உறவுகள்
தொலைந்து போயின !

கூடிக் கதைப்பதும்
குறைந்து போனது !
தேடிப்போனால்
வீணான பேச்சு !

மாற வேண்டும்
மனிதர்களாய் !
மாற்றம் வேண்டும்
உறவுகளில் !

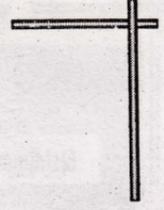

பெரிதாக நான் விரும்புவதெல்லாம்

பெரிதாக நான் விரும்புவதெல்லாம்
என் பேனாவைத் தான் !

ஏனென்று கேட்காமல்
என்னோடு கூட வந்தது !

என் முகங்களிற்கோர்
முகவரி தந்தது
'வீண் இந்த முயற்சி' என்றும்
'விளையாட்டுப் பிள்ளை' என்றும்
யாராரோ கூறினாலும்
விரல்களைப் பிடித்து
என்னை
வீண் வரை அழைத்துச் சென்றது!
நானும் சில வேளை கோபப்பட்டிருக்கிறேன்
அதன்
விஷம விளையாட்டுக்களுக்காய்!
அதுவும்
அழுதிருக்கிறது
என் சட்டைப் பைகளுக்குள்ளேயே!

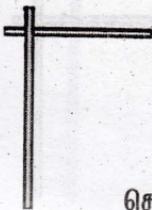

இன்னும்
காயாமல்
கண்ணீர்க் கறைகள் !
ஆனாலும்
மீண்டும் என் விரல்களுடன்
விளையாடத் தவறுவதில்லை!

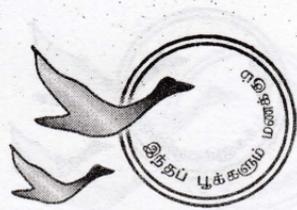
இரவுகளில்
நானும்
அதுவும்
உரசியதில்
பல பிரசவங்கள் வெள்ளைத் தாள்களிலே!
இது கள்ளத் தொடர்பில்லை!
கலைத் தொடர்பு!

பின்னர் தானே
அந்தப் பிரசவங்களுக்குப்
பெயர் வைத்து,
நானும் வாசித்து,
இன்ப மகிழ்ச்சியில்
அணைத்து மீண்டும்
நெஞ்சில்
மாட்டுகையில்
பொதாசு நான் விரும்புவதெல்லாம்
என் பேனாவைத் தான் .....

சுதந்திரப் படைகளின் ஊக்கங்கள்

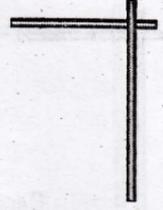
செரல்வது நியாயத்தானே!

மனிதர்களே !
நாங்கள்
உங்களுக்காக
அடிபடவில்லை!
நீங்கள் தான்
எங்களுக்காக
அடிபடுகிறீர்கள் !

நாங்கள் என்றும்
நாலு கால்களுடன்
நம்பிக்கையில் இருக்கிறோம் !

நீங்கள் தான்
நாளுக்கு நாள்
ஆசை கொண்டு
(நா)மாறிக் கொண்டிருக்கிறீர்கள் !

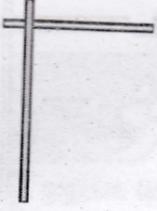
எங்களின் மேல்
நீங்கள் இருப்பதால்
நாங்கள்
தாழ்ந்து போகவில்லை !
உங்களைத்
தாங்குகின்றோம் !

கொள்கை கொண்டோருடன்
கொஞ்சம்
நெருக்கமாகவே நிலைக்கிறோம் !
கொடியவர்களைக்
கொஞ்சம்
கோபமாகவே விலத்துகிறோம் !

உங்களின்
வசதிகளுக்காக
வயது கூடப் பார்க்காமல்
எங்களை
வருத்துவதுண்டு !

உங்களின்
உட்பூசல்களிற்காய்
எங்களை
எடுத்த தெறிவது
நியாயமில்லை !

'குதிரைகள்'
என்கிறீர்கள்
பெரும்பாலும்
குதிரைகளாகவே
இருக்கிறோம் !

சுடும்பைபூர் தங்கீதூரை ஐக்கரன்

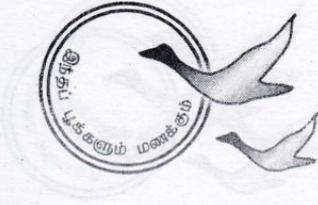
எங்கள் மேல்
கால் வைப்பது
சிவ்வளவு நல்லதல்ல !

வாழ்க்கையின்
அடிமட்டம் முதல்
படிப்படியாய்
தூக்கிவிட்டவர்கள்
நாங்கள் !
எம் நெஞ்சில் கூட
ஏறி நிற்கிறீர்கள் !

பழைமை வாதிக்கென்று
எங்களில் சிலரையும்
பழைய அறைகளில்
படுத்தியிருக்கிறீர்கள் !
பறவாயில்லை
புதியவர்களின்
'நாகரிகம்' பிடித்திருக்கலாம் !
புரியும் போது
நாங்களும் பேசப்படுவோம் !
எங்களின் கனமும்
எங்களின் கலையும்
எங்களின் விலாசமும்
விளங்கப்படும்.

ஒன்றிற்காயும்
உங்களைப் போல்
நாம்
ஒற்றைக் காலில் நிற்பதில்லை

தீண்டாமை பார்ப்பதில்லை
 சாதி சமயம் கேட்பதில்லை
 கறுப்பு வெள்ளைப் பிரிவில்லை
 ஆனாலும்
 சிலபேர்
 எங்களையும்
 தவறாக வழி நடத்துகிறார்கள் !

அம்மா மார்களை !
 உங்களின் பின்னலை மட்டும்
 பார்க்காதீர்கள்
 எங்களின்
 பின்னலையும் பாருங்கள் !
 எம் மீது ஏறி
 எத்தனையோ உயரங்களை
 ஏறியவர்கள்
 எம்மை
 எட்டி உதைக்கிறார்கள் !
 இது
 உங்களுக்கு இயல்பு தானே !

எங்களுக்குள்ளும்
 பணக்காரர்கள் இருக்கிறார்கள் !
 தீண்டத் தகாதவர்கள் இருக்கிறார்கள் !
 ஆனாலும்
 எல்லோரும் தியாகங்கள் தான்
 செய்து கொண்டிருக்கிறோம் !

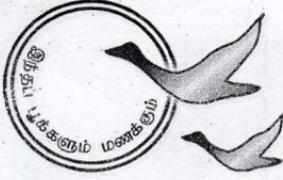

ஏனுங்க கொஞ்சம் உங்களைத்தான்

ஏனுங்க கொஞ்சம் உங்களைத் தான்
வீணுங்க வாழ்க்கை உப்பிடித்தான்!

பொன்னென்று போற்றணும் காலங்களை!
கண்ணென்று கற்கணும் கல்வியினை
வீணாக நாம் பேசும் பேச்சுக்களே!
வினை தேடும் ஓர் நாளில் உணர்வீர்களே!
ஏன் என்று எதையும் நாம் கேட்டிடணும்
வீண் என்று பல விடயம் விளங்கீ'ரும்!
மான் போல துள்ளணும் இளம் வயதில்!
மண்ணையும் பார்க்கணும் பள்ளமுண்டு!

ஏனுங்க கொஞ்சம் உங்களைத் தான்
வீணுங்க வாழ்க்கை உப்பிடித்தான்!

சேற்றிலே பூத்தாலும் பூ வென்றால்
சார்த்துறோம் சாமிக்கு அன்போடு!
போற்றுந் பெரியோரைப் பண்போடு!
காற்றுள்ள போது தான் துற்றலாம்
நேற்றுத் தான் பூத்தது அந்தப் பூ
நெருங்கிப் பார் நிற்குது சிவனடி
பிறந்து நாம் எத்தனை ஆண்டுகள்?
மறுக்கிறோம் நெருங்க நாம் அவனடி!

ஏனுங்க கொஞ்சம் உங்களைத் தான்
வீணுங்க வாழ்க்கை உப்பிடித்தான்!

சொந்தங்கள் என்று நாம் நினைக்கணும்
சோகத்தின் சொந்தங்கள் எவரையும்!
சந்தமும் வரியுமே சங்கீதம்!
பந்தமும் பாசமும் சந்தோசம்!
வந்தது துன்பமாய் இருக்கட்டும்!
வந்துந் ஒரு கரை தங்கிப்பார்!
எந்த நாள் பார்க்கினும் இன்பமே!
இந்த மண் தான் நம் சொர்க்கமே!
ஏனுங்க கொஞ்சம் உங்களைத் தான்
வீணுங்க வாழ்க்கை உப்பிடித்தான்!

விடியுமா? விடியுமா? என்கிறாய்!
முடிய கண்களைத் திறந்து பார்!
ஒரும் ஆறு ஓரிடம் தேங்குமா?
ஒடிரு நீயும் ஒரு வழிப் பாதையில்
பாடு மனமே சுதந்திரப் பட்சியாய்!
கூடு வாழ்க்கை நாளும் குளிர்மையே!
தேடு தினமும் தேடல் தேவையே!
வீடும் நாடும் உன்னை நம்பியே!

கருவிப்பேரர் கவனத்திற்கு

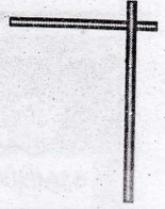
காதல் எனும் தேன் கூட்டைக்
கலைத்து விட்டவர் யாரோ?
அதைக் கூட இரு உள்ளங்கள்
பட்ட பாடும் ஏதோ?

உண்மைக் காதல் உறங்காதே!
உணரவில்லை ஏனோ?
உங்களுக்கு காதலென்ன
சென்மப் பகை தானோ?

கண்கள் மட்டும் பேசுவது
காதலொன்றில்த் தானே
அந்த மொழிகளிற்கு உலகில்
ஈடு இணைதான் யாதோ?

தாய் பிள்ளை உறவுகளில்
ஆச்சரிய மில்லை
தனித் தனியாய் வந்தவர்கள்
தவிப்பதுதான் அன்பே!

காதலெனும் ஓவியங்கள்
அழிந்து போவதில்லை
வரைந்தவர்கள் கல்லறையில்
தூங்கினாலும் கூட

எந்த ஒரு தெரிவிற்கும்
தகுதிகளே பார்ப்போம்!
இந்த ஒரு காதலுக்கோ!
இதயத்தைக் கேட்போம்

கோபம் போல் காட்டுவது
காதலிலே ஊடல்!
தாபமுடன் தழுவுவது
காதலிலே கூடல் !

காத்திருத்தல் காதலுக்காய்,
கண்டிராத இன்பம்!
காத்திருக்கும் காலத்தில்
கனவுகளே நண்பன்!

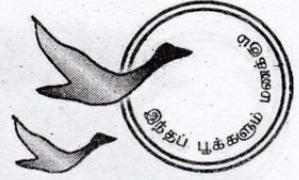
சொல்லுவது உண்மைதான்
காதலொரு விசந்தான்!
வெல்லுவதுதான் இந்த
வேதனைக்குச் சிகிச்சை!

வெல்லுகின்ற காதல்கள்
வாழ்க்கையின் சன்மானம்
கொல்லு படும் காதல்களின்
கொடை பல பாடங்கள்

காதலெனும் காவியத்தில்
கறைபுரிவோர் அந்தக்
காதலிப்போர் தானென்றால்
கவலையான விடயம்

கடைசியாக ஒரு வார்த்தை
காதலிப்போர் கேளீர்
மோதல்களைச் சந்தியுங்கள்
காதலினை விற்காதீர்.

போகட்டும் போகட்டும் போர் மேகங்கள்
 பொன் வானில் இன்பத்தின் ஊர் கோலங்கள்
 ஆகட்டும் ஆகட்டும் அழ கோவியம்
 அவனியில் இதுவுமோர் புதுக் காவியம்
 மலரட்டும் மலரட்டும் மறு வாழ்வுமே
 மண் மீதில் இன்பம் தான் இனியாள்கவே!

ஒளி வாழ்வு இனித் தோன்றி வழிகாட்டுமோ?
 ஒளித்தே தான் வாழ்கின்ற நிலை மாற்றுமோ?
 அழித்தோர்கள் அன்பாக அணைப்பார்களா?
 அணைத்தோரும் சுகம் காண நனைப்பார்களா?
 விழித்தோமே விடிவெள்ளி ஒளி நம்பித் தான்
 விலகாதோ எம் வாழ்வின் இருள் நீங்கித்தான்?

ஊரின்றி உறவின்றி நாம் வாழ்கின்றோம்
 உருவின்றி எம் வாழ்வு திசை மாறிற்று
 பேரின்றிப் பல பேர்கள் ஏதில்வராய்ப்
 பெரும் பாலும் துன்பத்தில் ஏழ்மையில்த்தான்
 யாருக்கு யாரென்று யார் சொல்வது
 யாவரையும் துக்கம்தான் தினம் கொல்லு'து!

காற்றோடு கலக்கட்டும் புதுக் கீதங்கள்
 களிப்பாலே மறையட்டும் மனச் சேதங்கள்
 சேற்றின் மேல் விளையட்டும் நெல் முத்துக்கள்
 செழிக்கட்டும் ஈழத்துச் சேய்ச்செல்வங்கள்
 ஊற்றாக உருவாகும் புது வாழ்விலே
 உதிக்கட்டும் விடிவெள்ளி மனம் போலவே!

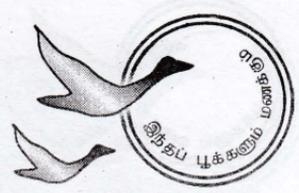
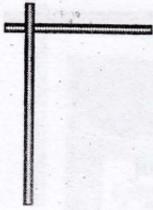

சிம்மன் பரடல்

கூடி உகைக் கும்பிடுவோம்
குரும்பையூரு மாரி
ஓடி வந்து அணைத்திடம்மா
அன்புடனே வாரி

வீடிழுந்து வாடுகிறோம்
வீர முத்து மாரி
வீடு கதையை நீக்கிடம்மா
விடைகளை நீ கூறி

நின் புகழை நாமறிவோம்
அன்னை முத்து மாரி
உன்னடிகள் போற்றுகின்றோம்
உவக்கும் மலர் தூவி

ஊர் காக்கும் உத்தமியே
உலக முத்து மாரி
தேரேறி வருவதேன்றோ
சேர்ந்து மகிழ் நாடும் !

மார்கழியில் மனம் மகிழ்வோம்
மகுடம் சூழும் மாரி
திருவருளைப் பெறுவதற்கே
திரு வெம்பாவை பாடி !

வேப்ப மரச் சோலையிலே
வந்துறையும் மாரி
விரும்பியேதான் வந்தனையோ
வேப்ப மரம் தேடி ?

போரெல்லாம் போக வேண்டும்
பொட்டழகி மாரி
ஊர் திரும்பும் நாளெதுவோ
உறவுகள் நாம் கூடி ?

பூர்வ வினைப் போக்கி விரும்
புவன மாளும் மாரி
யாரிழைத்த பாவம் இது
கூற அறிவுத் தேவி

குரும்பை யூரும் அழிந்திடுமா
குல விளக்கே மாரி
வருந்துகிறோம் வந்தெமையும்
வாழ வைப்பாய் தேவி !

மண்ணை நுகர்ந்து மரிகைய நோக்கி

முத்துமாரி அம்மனென்று முழக்கமிட்டு சொல்லுவோம்
கத்தும் ஓசை கேட்டதுமே காட்சி தந்து செல்லுவாள்
சித்தந் தோறும் அன்னைவள் சிந்தனைகள் கொள்ளுவோம்
பித்தம் போக்கி பிரியமுடன் வந்தே ஆட்சி செய்குவாள்

எங்களுராம் குரும்ப சிட்டி அம்மன் எங்கே தேடுறோம்
திங்கள் தோறும் விடியமென்று நம்பி நம்பி வாடுறோம்
பொங்கும் அருள் தந்த தாயின் அன்பு மீண்டும் கூடுமோ?
தங்கி வாழும் துன்ப நிலை தரணியை விட்டோடுமோ ?

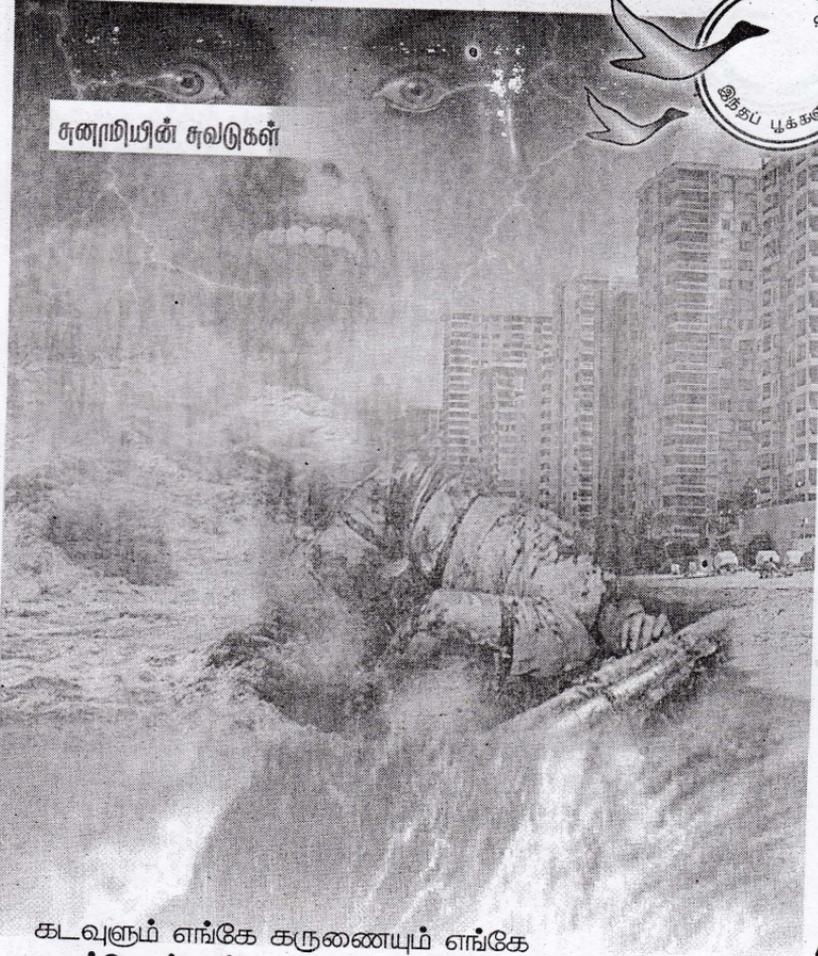
வினையறுக்கும் அன்னையுன்றன் அருளெமக்கு வேண்டுகோ!
துணையிருக்க நீ யருகில் வந்து வினை சேருமோ ?
நினைவிருக்கு உன்னருளில் நாம் நனைந்த நாட்களும்
இனி வருமோ அன்னையுன்றன் திருவுலாக்கள் காண் நாளும்

மாரீகழி மகோற்சவங்கள் மனதை விட்டு நீங்குமா ?
பாராளும் பார்வதியின் தேர் உலாக்கள் மறக்குமோ ?
ஊர் முழுதும் கூடி உன்றன் திருவடிகள் தேடுவோம்
தேரின் பின்னால் காவடிகள் பக்தி யிசை பாடுவோம்

யார் கொடுத்த சாபமம்மா பேரிழந்து நிற்கிறோம்
வேரெனவே நீயிருந்தாய் ஊர் முழுதும் அடியிலே
பேரிடியாய்த் துன்பநிலை நாமடைந்த போதும் நீ
பாராமல் இருப்பதும் ஏன் பார்வதியே கூறுவாய்

முத்து மாரி அம்ம னென்ற முகவரியைத் தேடித்தான்
பக்தியுடன் பாடுகிறோம் எம்மைத் தேடி ஓடி வா
சத்தியங்கள் சாவதில்லை சக்தி யெமைக் காக்கவா
நித்தியமாய் நீயும் நாமும் சேர்ந்திருக்கும் நிலமைதா!

சுனாமியின் சுவடுகள்

கடவுளும் எங்கே கருணையும் எங்கே
கடற்கோள் வந்து குழந்தது இங்கே
இலங்கை மண் மீதில் இனங்கள் யாவும்
இயற்கையின் விளைவால் இடர்ப் படுகின்றோம்

வாழ்மனை யாவும் மண் கும்பியாக
வந்தலை உயிர்கள் பறித்துப் போக
சந்ததி யனைத்தும் சவமாய்க் கிடங்கில்
சகலதும் அந்த நொடியில் இழந்தோம்

பாழ்ப்பட்ட சனாமி பாய்ந்தோடி வந்து
பச்சிளம் பிஞ்சுகள் பெண்களைக் கொன்று
எத்தனை யாயிரம் பிணங்களைத் தந்தாய்
ஏனிந்த வஞ்சக எண்ணமும் கொண்டாய்

கரையலை நுரைகளைக் காண்கின்ற போது
கடலவள் அழகிலே களிப்புற்றது உண்டு
பிணவலை தந்திட பிறந்திட்ட சனாமி
பிரித்து நீ விட்டாயே உறவுகள் பலதை

பிள்ளைகள் பிரிந்த செய்தியைக் கேட்க
பிணமாய்ப் போன தாயவள் எங்கே?
அப்பா வருவார் ஆறுதல் கொண்டால்
அடுத்த குவியலில் அவரும் ஒன்றாய்

உண்மையில் உணர்வுகள் எப்படி இருக்கும்
உயிரும் உறவும் பிரிகின்ற போது
கண்ணீர் கூடத் தெரியாது இங்கே
கடல் நீரோடு கலந்திட்ட படியால்

நெடுசில் நிற்கும் வன்னிமண்

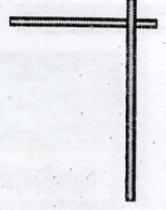

ஓடி வந்த எங்களுக்கு
ஒதுங்க இடம் தந்த மண்ணே!
வாடி வந்த எங்களுக்கு
வாசல் திறந்துவிட்ட மண்ணே!

உனை மறந்து கவிசொல்லி
எனைத்தாழ்த்த மாட்டேன் நான்

வந்தாரை வாழவைக்கும்
வன்னி மண் என்பதனை
வந்ததனால் உணர்ந்து கொண்டேன்.

நீர் வளமும்
நீல வளமும்
நிலைத்தோங்கும்
தமிழ் வளமும்
குழந்த மண்ணைச்
சேர்ந்ததனால்
நாள் தோறும்
வளர்கின்றேன்.

பண்டார வன்னியன்
படையாண்ட மண்ணை
கண்டதும் கைதொழும்
நின்றது வாழ்ந்தீடும்

“புரங்களும்”
“குளங்களும்”
மலிந்த நல் தேசமாய்

மயில்களும்
மான்களும்
உலவீடும் தேசமாய்

மனங்களும்
மதங்களும்
மாண்புறும் தேசமாய்

வயல்களும்
வளங்களும்
வாய்த்த நல் தேசமாய்

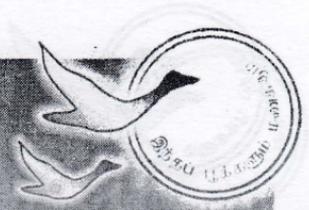
கலைகளும்
கலாச்சாரமும்
நிலையுறும் தேசமாய்

வீரமும்
விவேகமும்
விளையாடும் தேசமாய்

வாழ்கின்ற மண்ணே!
வளர்கின்ற மண்ணே!

நன்றியுடன் நினைக்கின்றேன்.
நல்ல மண்ணில் வாழ்கின்ற
வாய்ப்பதனை பெற்றுவிட்டேன்.

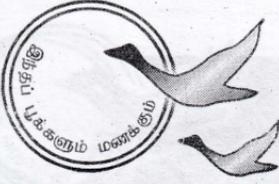
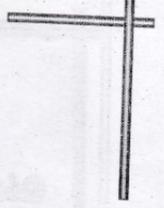
இத்தங்கள்

என் வாழ்க்கைத் தடங்களை
என்றென்றும் மறக்காமல்
எத்தனையோ முத்தங்கள்.....

முந்நூறு நாள் சுமந்து
முகம் பார்த்த போதன்னை
முத்தென்று அணைத்தென்னை
தந்திருப்பாள் முதல் முத்தம்.....

தவழ்ந்து நான் பழகுகையில்
தவறுதலாய்த் தவறியதால்
மணியீது ஒரு முத்தம்.....

உறவென்று சிலபேர்கள்
கறுப்பென்று கருதியதால்
கருத்தோடு குஞ்சென்று
எடுத்தாலும் கொஞ்சாது
எத்தனையோ முத்தங்கள்.....

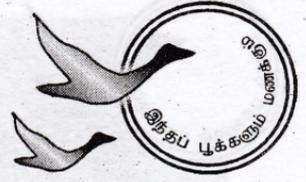
விளையாடும் போதன்று
துணையென்று பலர் இல்லை
ஏன் என்று நான் கேட்டால்
வடிவில்லை என்பார்கள்
எண்ணத்தில் இது முத்தம்.....

என்றாலும் என்னக்கா
என்று சிலர் இருந்தவர்கள்
மடிமீது எனைத் தாங்கும்
இன்பங்கள் அது முத்தம்.....

படிக்கப் போகையிலே
துடிப்பாய் நானிருக்க
அடிக்கடி எனையழைத்து
படியப்பா என்று சொல்லும்
பாசங்கள் ஒரு முத்தம்.....

கவிபாரும் வரம் பெற்று
தமிழ்நாடி என் முத்தம்.....

இடை வாழ்வில்
இயம்ப ஒண்ணா
காலத்தின் கோலத்தில்
வேலாகப் பலர் குத்தி
வலி தந்த முத்தங்கள்.....

சமுதாய வழக்கத்தை
சந்திந்து விளங்கியதால்
தாழ்வான எண்ணத்தை
ஆழ்குழியில் புதைத்துவிட்டு
வாழ்த்தோடு வளர்ந்தேனே
வளமான முத்தங்கள்.....

பருவவயது பார்த்தபோது
உருவங்களில் மயங்குவதால்
காதல் எனும் ஒரு முத்தம்.....
முகங்களிலே முத்தமில்லை
மனங்களையே முத்தமிடு
முகவரிகள் தேவையில்லை
அக உணர்வை அறிந்துவிடு.

எதுவரைக்கும் முத்தங்கள்
எவர் கொடுப்பாரென்று
இது வரைக்கும் தெரியாது
இனியும் தெரியாது.

மீண்டும் அழைக்கிறார்கள்
முத்தங்கள் தருவதற்கு
இனியும் சந்திப்போம்.....

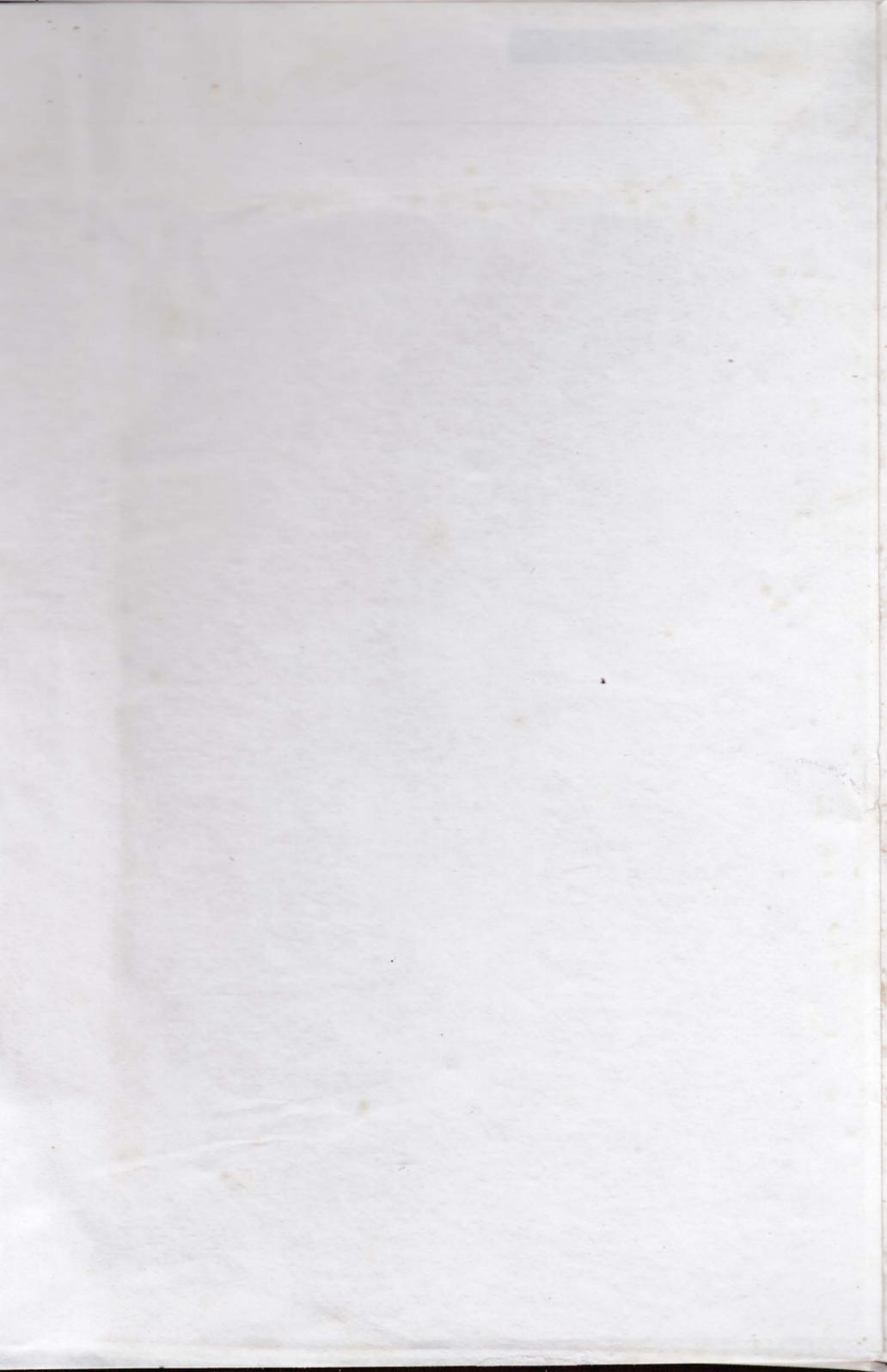
பெண்கள்

சிலருக்கு சொர்க்கம்
 சிலருக்கு நரகம்
 சிலருக்கு சிற்பி
 சிலருக்கு சிற்பம்
 சிலருக்கு தலையணை
 சிலருக்கு தலையிடி
 சிலருக்கு தத்துவம்
 சிலருக்கு தரித்திரம்
 சிலருக்கு தென்றல்
 சிலருக்கு புயல்
 சிலருக்கு பொக்கிசம்
 சிலருக்கு பொருள்
 சிலருக்கு இதயம்
 சிலருக்கு இயந்திரம்
 சிலருக்கு பூந்தோட்டம்
 சிலருக்கு பூகம்பம்
 சிலருக்கு சம்மாடு
 சிலருக்கு சுமை

ஆனால் உண்மையில்.....?

ஐங்கரன் போராலும் குழம்பி, சமாதானத் தாலும் குழம்பித் தலையைப்பிய்த்துக் கொள்ளும் ஒரு சமூகத்தின் அங்கத்தவன். அழியாத மனவடுக்களை ஆழம் ஆழமாகக் கீறிப்பார்க்கும் ஒரு காலநிலையில் தியங்கி நிற்கும் ஈழத்தமிழ் சமூகத்தில் வாழும் நிர்ப்பந்தத்தில் உள்ள உறுப்பினர். கிராமிய மரபுகளில் தமிழ்ப்பண்பாட்டு மரபுகளில் ஊறிய இளைஞன்.....

ஐங்கரன் கவிதைகளில் உள்ள வீச்சு அவரை ஓர் ஆரம்ப எழுத்தாளர் என்று அடையாளம் காட்டுவதற்குப்பதில் தேர்ந்த எழுத்தாளர் என்றே இனங்காட்டுகிறது. யதார்த்த நிலையை நடுநிலையோடு, தரிசித்து, நிதானித்துக்கொண்டு, சமூகப்பின்னடைவுகளை, அவற்றின் மூல காரணங்களைக் கண்டறிந்து, அவற்றைக் களைந்தெறிய உதவும், ஊக்கும், உந்திநிற்கும் உணர்வுகளைச், சிந்தனைகளைச் சமூகத்தில் விதைப்பவனே உன்னதமான படைப்பாளி. மக்கள் இலக்கியப்பிரம்மா! இது மனச்சாட்சியுள்ள பொறுப்புணர்ச்சியுள்ள எவரும் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டிய உண்மை. இந்த உண்மையை உள்வாங்கி எழுந்தவையாக இத்தொகுதியில் பல பாடல்கள் விளங்குகின்றன.

